

4 TOT 10 MEI: RECTORVERKIEZINGEN

VETO

Veertiendaags blad. Jg. 7. '80-'81. nr. 12. 23 april.
V.U. Paul Heydens. Van Evenstraat 2'D, 3000 Leuven.

ALGEMENE STUDENTENRAAD

STEM VOOR DE BETERE KANDIDAAT

Op vier mei begint de eerste ronde van de rectorverkiezingen. Er zijn zoals bekend zes kandidaten: E. Roosens, R. Blanpain, M. Janssens, P. De Meester, W. Van Gerven en P. De Somer.

Van deze zes komen maximaal drie kandidaten in een tweede ronde. Het is weinig waarschijnlijk dat één van de kandidaten al in de eerste ronde de absolute meerderheid van de stemmen zou halen, wat hem meteen rector zou maken. (Op de goedkeuring van de Inrichtende Overheid—de bisschoppen—na.) Een tweede ronde dus, die doorgaat tussen 20 en 30 mei. En daarna eventueel nog een derde round tussen 10 en 20 juni. In deze laatste stemronde gaat het tussen twee kandidaten en is de absolute meerderheid van de geldige stemmen, onthoudingen niet inbegrepen, voldoende. Een lange procedure.

Voor deze verkiezingen hebben de studenten 101 kiesgerechtigden. Er zijn 21.157 studenten. De professoren hebben 600 kiesgerechtigden. Er zijn

544 kiesgerechtigde full-time hoogleraren (op 544) en 56 part-timers. De verhouding één tegen zes in het kiescollege tekent de stand van het huidige medebeheer.

In een speciale katern proberen we uit te leggen waarom precies de studenten recht hebben op meer inspraak en waarom meer inspraak zonder meer noodzakelijk en positief is voor het onderwijs aan deze universiteit. In deze katern geven we ook het standpunt van de kandidaten zoals ze dat op het debat, in interviews en in hun eigen teksten naar voor hebben gebracht.

De confrontatie die door de Algemene Studentenraad op 23 maart jl. werd georganiseerd was in die zin belangrijk dat de concrete, dagelijks voelbare studentenproblemen, die de kringen en de A.S.R. samen met de psycho-medisch-sociale diensten al zo lang naar buiten brengen nu eindelijk door mensen van het universitaire bestuur als problemen werden erkend. En het zijn geen theoretische problemen, geen papieren brouwsels van welzijnsspecialisten. In zeven jaar tijd zijn de slaagpercentages aan de K.U. Leuven in de humane wetenschappen met 12,6 % gedaald in de eerste kandidatuur. Voor de positieve wetenschappen bedraagt de daling 4,9 %. In 77-78 geraak-

De kandidaten: v.l.n.r. R. Blanpain (Rechten), P. De Meester (Toeg. Wet.), M. Janssens (W&L), E. Roosens (Psychologie), W. Van Gerven (Rechten). Prof. P. De Somer bleef afwezig.

ten ca. 2 studenten op 5 door 1° kan. In 70-71 was dat nog 1 op 2. In de eerste kan. slagen aan de K.U.L. nog gemiddeld 42 studenten op honderd.

Dat is geen toevallige evolutie en het wordt hoog tijd de oorzaken ervan op te sporen en deze kordaat aan te pakken.

Een voor de hand liggende oorzaak zijn de stijgende eisen die aan de studenten worden gesteld.

Zowel wat het aantal uren als wat het aantal bladzijden op het programma aangaat zijn er de laatste 12 à 16 jaar (afhankelijk van de onderzoeksgegevens) significante stijgingen waar te nemen. Tussen '62 en '78 steeg het aantal semesteruren in de eerste kandidaturen met gemiddeld 4,3 uur, in de eerste jaren van de 2° cyclus met 3,3 uren.

Neemt men voor het aantal te studeren bladzijden de jaren '62 (soms '66) als index 100, dan stelt men een stijging vast tussen de 7 en de 166 indexpunten (in 1° lic. rechten). In de meeste fakulteiten bedraagt de stijging minstens zo'n 40 indexpunten. Dat wil zeggen dat de stof over 12 à 16 jaar bijna met de helft (en soms aanzienlijk meer) is toegenomen. Uiteraard moeten deze cijfers genuanceerd worden. Ze zijn er nochtans niet minder reëel om.

De rectorverkiezingen bieden ons de kans om duidelijk te maken dat er één en ander moet veranderen. Sommige kandidaten hebben meer

belangstelling voor de studentenproblematiek dan andere. Stem voor hen. Diskussiër met de kiesmannen van je fakulteit. Zie erop toe dat ze met hun stem de wens van de meerderheid binnen je fakulteit vertolken. Het initiatief in sommige fakulteiten, o.m. in psychologie, om op een algemene vergadering vast te leggen voor welke kandidaat de studenten van de fakulteit gaan stemmen kan alleen naar aanbeveling verdienen. Alles over de rectorverkiezingen op p. 6-12.

VTK'S 1STE LENTEFEEST IN EN OM ALMA 3

KAARTEN: DELPER, APPEL, STUC, ELPEE, MUSICLAND JJ RECORD, VTK

80/80: VTK, G.P.T.T.T.

WOENSDAG 29 APRIL AANVANG 18 UUR

RECHT OP ANTWOORD

Europakring, Interfacultaire kring, Kring voor Internationale Betrekkingen:

VVN-voorzitter niet op de hoogte, sekretaris wel

De Europakring, Interfacultaire Kring (IFK) en de Kring voor Internationale Betrekkingen (KIB) betreuren dat de heer Luc De (vervolg op p. 2.)

Redactioneel: p.2; Lucien's: p.2; A.R. 137: p.3; Vlaamse achterstand: p.4; Polen studentenvakbond: p.5; Stuc: p.5; Rectorverkiezingen special: p. 7-12; Kringverkiezingen: p.6; Kringnieuws: p.13; Strip: p.14-15; Vacatures: p.14-15-16; Agenda: p.16; Zoekertjes: p.16.

SPORTINFRASTRUCTUUR IN VERVAL

De eerste zonnestralen zijn daar; het tennisseizoen is begonnen en vol geestdrift trekt de student met zijn sportkaart naar het Sportkot om een tennisterrein buiten te reserveren. Vooraan bij de telefonist verwijst men hem naar het Sportsecretariaat en daar krijgt hij te horen dat de aanbesteding voor het in orde laten brengen van de tennisterreinen wel tijdig werd ingediend, maar dat de aanvraag om bepaalde redenen ergens nog ligt te sluimeren op één of andere administratieve dienst. De pleinen zullen dus niet vóór 1 mei en misschien maar tegen 15 mei worden opengesteld. Op het Stedelijk Sportcentrum speelt men intussen al een paar weken tennis buiten! Hoe zit dat dan eigenlijk met die sport aan de Universiteit? Bij de aanvang van het jaar maakt men zoveel reclame voor de sport en wat komt er eigenlijk van terecht? De tennispleinen kunnen niet in orde worden gebracht. Nochtans zijn al meer dan een volle week 2 werklieden aan de slag, met primitieve middelen,

om het eerste voetbalterrein (dat we niet mogen gebruiken) in orde te brengen. Waarom dan de tennisvelden niet? En er is meer.

De bokzaal is reeds meer dan een jaar door een overstroming buiten gebruik (houten vloer volledig opgebroken). De judozaal onderging vorige maand eenzelfde lot. Ook de vloer van de pingpongbaal kruipt omhoog. In de maand mei is de sportzaal een hele week niet toegankelijk omdat er een economisch kongres wordt gehouden. De gewone student mag nog slechts vanaf 16 uur in de grote zaal, in plaats van vanaf 13 uur zoals vroeger, omdat het Sportkot beslag legt op de zaal.

Intussen werd wel (om ons te paaien) op de sporttentoonstelling de maquette getoond van een nieuwe sporthal en een zwembad (600 miljoen?). Is dat voor het jaar 2000? Wat doet de Sportraad der Leuvense studenten hier tegen en wat denken alle kandidaat-rectoren en de Academische Overheid over deze ellendige situatie? (van onze plaatselijke correspondent)

VVN

vervolg van p.1.

Munck gewag maakt van misbruik van de naam van de Vereniging voor de Verenigde Naties (VVN) in Veto nr. 11 van 23 en 25 maart 1981 op blz. 1 en 2. Het verwijt betreft de publicatie van de Open Brief Aan Alle Studenten vanwege de neutrale vrije verenigingen Europakring, IFK, KIB en VVN die suggesties bevat waarin zij pleiten voor een faculteutenkoepel op basis van rechtstreeks en afzonderlijk verkozen jaarafgevaardigden met daaraan verbonden een algemeen dienstencentrum en secretariaat bemand door enige professionele krachten. De VVN-voorzitter beweert dat niemand van het VVN-bestuur op de hoogte was van het initiatief. Dit strookt niet met de feiten.

Bij de voorbereiding van het pamflet was de secretaris van VVN aanwezig. Deze persoon is gevolmachtigd in de betrekkingen met andere vrije verenigingen en heeft ten aanzien van het pamflet geen enkel bezwaar gemaakt dat zou kunnen geïnterpreteerd worden als een weigering tot gebruik van de VVN-naam. Integendeel, deze persoon wist zeer goed dat het een vergadering van gemandateerden betrof en dat het opzet was met vier verenigingen gezamenlijk naar buiten te komen. De secretaris van VVN was ook uitgenodigd voor de bekrachtiging van de eind-redactie van de tekst, maar verkoos blanco volmacht te geven, wat in zijn verantwoordelijkheid ligt.

Dat de voorzitter niet op de hoogte is van de handel en wandel van zijn secretaris nemen ze hem niet kwalijk. Echter had hij beter de verantwoordelijke uitgever gecontacteerd in plaats van onmiddellijk te reageren met een stellingname in Veto. Men zou dan vernomen hebben dat de naam van de secretaris niet vermeld staat onderaan het pamflet omdat zijn adres onbekend was.

Zij noteren de houding van het VVN-bestuur met betrekking tot de Open Brief Aan Alle Studenten.

Theo Verschuere, Europakring; Matthias Lambrecht, Interfacultaire Kring; Koen Van Gerven, Kring voor Internationale Betrekkingen.

Passage vraagt hulp

De Passage 144, het huis waar Steven De Batseliers opvattingen over alternatieve psychiatrie in de praktijk worden gebracht, kampt zoals vele van dergelijke initiatieven met financiële moeilijkheden. Om deze op te lossen biedt de Passage o.a. een lithografie van

Frank-Ivo Van Damme te koop aan. Deze lithografie, afgedrukt op een beperkt aantal genummerde exemplaren wordt verkocht tegen een minimumprijs van 2000 fr. Zij meet 1m bij 0,65 m en is verkrijgbaar op de passage, Tiensesteeweg 144 in 3030 Heverlee. De lithografie is vergezeld van een tekst van Steven de Batselier (gekalligrafeerd door Joke van den Brande).

PROTEST

In een nota aan de Veto-redactie tekent La Cecilia een "krachtig protest" aan - op zijn beurt - tegen de handelwijze van Solidariteit.

La Cecilia had een pamflet pro A.S.R. uitgegeven, maar door Solidariteit werd één en ander krak omgedraaid, naar verluud.

La Cecilia noemt het gebruik van de naam "Solidariteit" door het KVHV, het "fascistische NSV" en de "Tindemans-boys" van de CVP-Jongeren" een "regelrechte kaakslag voor de Poolse arbeiders die onder deze naam op dit ogenblik strijd voeren tegen de Poolse diktatuur".

Waarom leveren deze mensen geen kritiek op de veel immenser sommen geld die door bv. de KUL verspield worden, als ze de zgn. verspillingen in de A.S.R. aanklagen, vraagt La Cecilia zich af.

Deze vereniging verzet zich tenslotte tegen de idee dat de A.S.R. de progressieve studentenbeweging zou vertegenwoordigen. De A.S.R. heeft het studentenprotest in het medebeheer laten verstikken.

La Cecilia roept alle linkse studentenverenigingen op een gezamenlijke progressieve studentenvereniging op te richten.

Lucien's corner

-In de stille optocht voor El Salvador liep een man met zijn kinderen mee. Hij vertelde dat hij met zijn klein mannetje naar Mol was geweest en de volgende dag riepen ze op 't school: atoomstaat, politiestaat! De opvolging is verzekerd. VdB kan het weer hebben over de beroepsagitatoren die zelfs in het Fröbel filterieren.

-Tijdens de hongerstaking voor El Salvador kwamen Louis Tobback, Willy Kuypers en Karel Van Miert 's avonds een uurtje hun solidariteit betuigen aan de hongerstakers in de Bogaardenstraat. Een CDSer van kwade wil zal weer beginnen over die vuile sos die als een ratenvanger van Hameln de progressieve kristenen komt verleiden. Van Miert heeft daaronder echter niet de minste publiciteit gemaakt, er viel die avond geen enkele persmens te bespeuren.

-Op de vastenkalender van

REDAKTIONEEL

Paritaire controle op studiedruk

Vanaf dinsdag 21 april ging voor de meeste studenten de eerste examenweek in.

In vele faculteiten wordt immers gebruik gemaakt van de mogelijkheid, die het examenreglement biedt om reeds een aantal vakken vooraf, d.w.z. vóór de juni-julizittijd af te leggen.

Op deze manier worden de inspanningen, zowel van docenten als van studenten, in de tijd gespreid. Of deze spreiding al dan niet gunstig is voor de globale studiebelasting, staat reeds geruime tijd ter discussie.

Studenten zelf zijn blijkbaar weinig gemotiveerd om het eens te worden over een of andere norm van studiebelasting. Vooral de complexiteit van het meten is nogal een succesargument uit de mond van de professoren.

Al zijn er wel andere excessen, die met de dikke vinger aanwijsbaar zijn, de diversiteit van de studierichtingen blijkt ook een ernstig euvel.

Studentenvertegenwoordigers kunnen vooralsnog weinig standpunten hard maken. Nieuwe presidiumverkiezingen kunnen hierin misschien vooruitgang brengen.

Wat de studiebelastingsnorm ook wordt, er bestaat geen enkele controlemogelijkheid op het naleven ervan. Van professorenzijde is er één

of andere vorm van collegialiteit en een ruime interpretatie van de academische vrijheid werkzaam. Alle kandidaat-rectoren hebben zich nochtans tegen overdreven studielast uitgesproken.

Prof. Roosens pleit zelfs uitdrukkelijk voor een gevoelige reductie van de leerstof.

Maar het elektoraal overwicht van hun eigen geleding heeft er de kandidaat-rectoren van weerhouden om op formele controle van hun kollega's aan te dringen.

Het bureau van Kringraad-A.S.R. meent dat een paritaire controle—de helft docenten en de helft studenten—op de studiedruk moet ingestalleerd worden. Pas dan kan in gemeenschappelijk overleg de studiebelastingsnorm echt bespreekbaar worden.

Inmiddels wensen we alle examinandi een goede examenperiode, ook als de afwezigheid van enig onderwijsbeleid aan de KULeuven hen tot papegaaienwerk en oppervlakkigheid aanzet.

Het Bureau van Kringraad.

Gezien de verlate verschijningsdatum wil de redactie alé examinandi veel rust toewensen na hun voorexamens en veel moed vóór de juni-zittijd.

natieve les te organiseren over El Salvador. De KUL herdacht zijn eigen Martin Luther King. Alle respect daarvoor. Maar zijn de standpunten ook zo duidelijk als het over Zafre gaat? Of de 30 miljard die bespaard worden om er 100 F-16 gevechtsvliegtuigen mee te kopen? Of de ont koppeling van lonen en index zonder prijzenstap? Gaat premier Eyskens zijn eigen schamel proffentloontje van de index loskoppelen?

-Het was ontroerend hoeveel mensen hun steun kwamen betuigen aan de hongerstakers. Er kwamen enkelen van de groep venteren en leken die de trein met wapens naar Zeebrugge hadden opgehouden enige paaslieries brengen die onder de trein vermorzeld waren. De trein transporteerde wapens voor o.a. Latijnsamerikaanse diktaturen.

-Iets wat me wekelijks op de maag ligt is Dallas. Je kan geen straat in Leuven doorwandelen of je ziet J.R. breeduit glimlachen voor TV-Express of Ray een nieuw soort roedkoekje knabbelen. Gelukkig

worden die affiches door de nachtelijke studentenplakploegen deels overplakt. Er is al een boek uit, twee uitgaven met twee verschillende auteurs van éénzelfde verhaal. De single klimt al naar de top. Iedereen verdient er weer geld aan. En dan dat feuilleton. Onnozel, simplicitisch, zoete wijn, eerder suikerwater. De hoge flats, de lange sleëën, de rijke familie. Al de clichés en sjablons die made America great. De goeden en de kwaden, de mooie jongen met zijn mooi vrouwtje tegen een corrupte, oudere en minder mooie broer en daaronder nog enkele personages die een gezin moeten voorstellen. Om de vijf voeten een kuise bedscene. Met als moraal: geld en macht maken niet gelukkig maar 't is toch goed als je er een beetje veel hebt. De manager voor wie zaken tijverdrif zijn en de simpele intriges van liefde en haat zijn hoofbezigheid. Met telkens een happy end en een status quo die het publiek voor een volgende aflevering garandeert. Het volk wil het. Of niet?

Lucien

Voortzetting Stuc onzeker

In de "Stuc voor Stuc" die bij dit Veto-nummer hoort, vind je de laatste activiteiten van Kultuurraad/'t Stuc van 1980-81. De hamvraag blijft echter: komt er een volgend seizoen?

Het verleden

Sinds Kultuurraad der Leuvense Studenten vzw in oktober 1977 van de universiteit overheid de nodige infrastructuurlijke mogelijkheden kreeg om binnen de studentenbevolking een culturele werking op te zetten, is 't Stuc een begrip geworden in Leuven en brede omgeving.

De werkingskredieten (1,3 miljoen voor 1981) en 3 halfjaarlijkse personeelsleden werden betaald vanuit de Sociale Sektor van de KULeuven. De eerste drie seizoenen kon ook een beroep gedaan worden op enkele achterevolgende maar niet-kontinue BTK-projecten met eerst 5, dan 4 en ten slotte 3 personeelsleden onder RVA-contrakt.

Beleid voor 't Stuc

Op de Stuurgroep van Kultuurraad van 17-18 januari '81 werd het verleden van onze cultuurwerking onder de loupe genomen en een beleid uitgestippeld voor de volgende jaren.

De aanwezigen oordeelden toen voor een organisatorische opsplitsing tussen "Kultuurraad" en "'t Stuc", die in de praktijk reeds over de jaren heen tot twee realiteiten met een

introduktie bieden in kunstzinnige materies. De langlopende projecten kunnen afgesloten worden met een eindproductie die aan een publiek voorgesteld kan worden. Op dit ogenblik kan 't Stuc daarvoor reeds een beroep doen op deskundige begeleiders.

Een tweede functie voor 't Stuc is ruimte bieden voor experiment. Vanuit de ervaring dat de hedendaagse kunstenaar niet de bestaande waarden moet kopiëren, maar vooruit moet wijzen, wil 't Stuc verder pogingen doen om die kunst te propageren die de toeschouwer of participant uitdaagt en z'n waarnemingskader verbreedt of verbreekt. Plaats voor artistiek speerpuntonderzoek.

De derde en laatste functie van 't Stuc behelst ontmoetingen realiseren tussen mensen die geïnteresseerd zijn in kunst in zijn vele vormen. 't Stuc zal proberen via een themagerichte en projectmatige programmatie de Leuvense bevolking verder te laten genieten van kwaliteitsvolle voorstellingen.

Problemen

Het zal iedereen duidelijk zijn dat dergelijk opzet geld kost. Kwaliteit is ook in de culturele sektor duur en deskundigheid van de schaarse begeleiders dient gepast gehonoreerd te worden.

AKADEMISCHE RAAD

Bij het begin van de vergadering wist een lid meteen de beuk erin te brengen door te vragen: "Raad eens hoeveel rektorkandidaten er hier nu bij elkaar zitten?". Het waren er twee: groepsvoorzitter Marcel Janssens en decaan Paul De Meester. Rector De Somer zal toen wel bij zichzelf gedacht hebben: "Wacht jongens, seffens ben ik er ook bij, en dan zijn we hier met zijn drieën!". Gelukkig dat Blanpain, Van Gerven en Roosens niet in de A.R. zitten, of 't was me daar een bonte groep. Enfin, een verslag van de vergadering.

Secretaressen

Een voor de decanen belangrijk punt op de agenda was het verdelen van de vrije mandaten van administratief en technisch personeel. Door de optie van de unif, om meer accent te leggen op de deelbibliotheken in de faculteiten, is er een grote behoefte aan administratief personeel aldaar. Daarnaast wenst natuurlijk elke decaan nog een extra secretaresse voor zijn faculteit.

Gevolg: wedijver om zoveel mogelijk van deze aangeboden mandaten vast te krijgen. De ene decaan trachtte zijn collega's te overtuigen met een argument als: "wij zouden wel wat extra personeel kunnen gebruiken, wij zitten nu al achter met ons werk"; een andere: "maar jullie hebben er al zoveel keer bijgekregen, wij nog niet, dus nu is het onze beurt"; zelfs met rekenkundige verhoudingen trachtte een andere decaan het laken en dus de mandaten naar zich toe te trekken, Allemaal tevergeefs. Het Bureau van de Academische Raad had een voorstel uitgedokterd. Een billijk voorstel, noemden ze het zelf. Hoe kan men dan anders, dan dat goedkeuren.

Meer kamers

De A.R. nam kennis van de investeringsbegroting van de Sociale Sektor 1981. Het is immers de procedure dat begrotingen en dgl. eerst langs de A.R. gaan om daar een advies mee te krijgen.

Tot slot belist de Raad van Beheer. Belangrijk hierin aan te stippen zijn de projecten voor de uitbreiding van de studentenuisvesting: 72 nieuwe woongelegenheden in Kortrijk (70 miljoen), 55 nieuwe woongelegenheden in het Van Dalecollege (53 miljoen), 39 bijkomende woongelegenheden (28 kamers en 11 studio's voor gehuwde studenten) in Terbank (30 miljoen). Vermelde uitgaven dienen gedekt te worden door

leningen voor Studentenvoorzieningen. Andere posten zijn ten laste van toelagen voorzien in de wetgeving op Monumenten en Landschappen (Restauration van het Van Dalecollege: 54 miljoen), ten laste van eigen vermogen (idem: 71 miljoen) en ten laste van reserves.

Studentenaantallen

A.Bellefroid heeft een overzicht gemaakt van de studentenaantallen aan de KUL op 1 februari 1981. Men heeft hierover reeds kunnen lezen in Academische Tijdingen. De A.R. zag het oorspronkelijk rapport van Bellefroid. Hieruit blijkt dat er 21.157 studenten ingeschreven zijn aan de KUL: 930 meer dan vorig jaar. Van de humane wetenschappen zijn er 56,6% jongens en 43,4% meisjes. Bij de positieve wetenschappen zijn er 67,3% jongens en 32,7% meisjes. In totaal is 38,4% van de studentenpopulatie vrouwelijk.

4020 studenten schreven zich dit jaar voor de eerste keer in; dit zijn de zgn. "generatiestudenten". Het zijn er 65 meer dan vorig jaar. Van de ganse Vlaamse studentenbevolking sloopt de KUL er 46% op. Gent staat tweede in de rangschikking met 26,9%, vóór V.U.B. (11,4%), UFSIA (5,8%), RUCA (3,9%), UIA (3,1%), LUC (1,9%) en UFSAL (1,1%). Alleen de UFSIA leed verliezen over de laatste 8 jaar. De KUL doet het nog altijd goed: ze blijft de grootste Vlaamse unif.

Derde cyclus

Vanuit de Vlaamse Interuniversitaire Raad (V.I.R.) kwam het voorstel tot organisatie van een speciale licentie "Documentatie- en Bibliotheekwetenschap". In afspraak tussen de Vlaamse uniefs wordt het programma toegewezen aan één of meerdere instellingen. Het onderwijs en de examens worden toegewezen aan een interuniversitair-

re onderwijsgroep, één univerf zou instaan voor de organisatie.

De A.R. stond zeer positief tegenover dit voorstel en gaf er zijn goedkeuring aan.

El Salvador

Tot slot de discussie over de betrokkenheid van de KUL bij het El Salvadorproject. De organisatoren van deze manifestatie hadden 2 zaken gevraagd aan de rector. (1) Een lokaal van de unif om hun hongerstaking te organiseren en (2) een motie van de KUL waarin zij er bij de bevoegde Belgische instanties zou op aandringen te blijven ijveren voor het herstel van de democratische vrijheden in El Salvador.

Een motie in gestelde zin werd door de A.R. goedgekeurd; wel moest erin vermeld worden dat Romero een jaar geleden vermoord werd. Romero was een rector van de KUL en slachtoffer van het politiek geweld in El Salvador.

Een universitair lokaal gaf de unif niet aan de organisatoren. De Somer stelde dat de unif dat toch niet kan doen omdat men dan bij iedere actie een lokaal moet ter beschikking gaan stellen. "Je kunt toch niet voorstellen wat voor studententacties er nog gaan komen". Niet iedereen was het eens met deze zienswijze en voor de eerste keer dit akademiejaar werd er gestemd in de A.R. De uitslag: 7 pro een universitair lokaal, 10 contra en 9onthoudingen. De Somer had voor de stemming uitdrukkelijk kenbaar gemaakt dat hij zou tegenstemmen. Een hoog geplaatst lid van de A.R. had pro gestemd, met als motivatie: "als we hen geen lokaal geven, dan komen die van RAL en AMADA die meewerken aan het El Salvadorproject de Hallen bezetten...". Intussen is gebleken dat dit niet is gebeurd. Men kan zich vergissen in studentenaangelegenheden... (JS)

eigen werkingsveld waren geëvolueerd. (zie Veto jg. 7, nrs. 8(9) en 10)

"KULTUURRAAD blijft dan de instantie die de culturele belangen van de studenten binnen de sociale sektor van de universiteit verdedigt, het culturele werk in de faculteiten coördineert en hiervoor financiële middelen afdwingt.

"'t STUC" daarentegen wil de nodige ruime krijgen om binnen de studentenbevolking, de universiteit en de regio Leuven een diepgaande en continue werking uit te bouwen.

Beleidsmatig leggen we hier 3 akanten.

't Stuc verzorgt in de eerste plaats een educatieve functie op het vlak van kunstzinnige expressielevens. Doorheen een breed gamma van workshops, werkgroepen, cursussen en andere opleidingen willen we deelnemers een vooral praktisch-gericht, maar ook theoretisch stevig onderbouwde

Nochtans is de grote brok in de begroting de loonkost van 5 personeelsleden.

Een cultuurwerking die verder wil gaan dan het toevallige theaterbezoek en hobbyisme vergt een continue en professionele begeleiding, vakmanschap en vooral tijd genoeg om een beleidsprogramma te realiseren. Het ligt niet in de filosofie van het BTK-plan om langdurige projecten zoals dat van 't Stuc van personeel te voorzien.

Vandaar dat we met het oog op de realisatie van onze plannen op zoek zijn naar andere geldschijters. Dit was een eerder moeilijke karwei in deze tijden van economische recessie. De handen aan de geldkranen worden voelbaar en cultuur is dan vaak het eerste slachtoffer. Bovendien staan we zwak wanneer het in de discussie erop aankomt met harde cijfers de verifieerbare efficiëntie aan te tonen.

Er werd onderhandeld met diverse instanties.

Bij de Bouwinstichting, de stad Leuven en het Ministerie van Nationale Opvoeding (dienst Koninkstondervij) vingen we bot of bleven zonder nieuws op onze herhaalde aanvragen.

De academische overheid van de KULeuven staat sympathiek tegenover het voorstel maar wil er blijkbaar geen financiële konsekwenties van dragen. Bovendien wordt het voor een rektor moeilijk om bindende afspraken te maken als er vijf andere kandidaten staan te dringen om de scepter over te nemen. Door de pre-electorale sfeer is het dus kijken in het koffiedik. Bij het Staatssecretariaat voor Cultuur vallen we tus-

sen de twee stoelen van het Bestuur voor Jeugdvorming en het Bestuur voor Volksontwikkeling. Onze doelgroep valt onder de jeugdgroep, onze werking situeert zich volgens de overheidsdekreten eerder in de volwassenensektor. Bovendien kan de globale werking "de cultuurwinkel" van 't Stuc nooit in één van de nationale overheid ondergebracht worden. Met de provincie Brabant worden nog onderhandelingen gevoerd.

Geen geld, geen Stuc?

Het is altijd onze zorg geweest om binnen de studentenbeveging mee te werken aan de democratiseringsgedachte door erover te waken dat studenten

en andere geïnteresseerden tegen zo laag mogelijk prijzen een artistieke vorming kunnen genieten of relevante voorstellingen kunnen bijwonen.

Zoals de zaken er nu voorstaan is de vrees er gegund dat de diverse overheden een initiatief als 't Stuc op grond van de heersende krisisargumenten niet van de nodige middelen (qua werking en mankracht) willen voorzien.

Dit heeft als gevolg dat 't Stuc vanaf 1 juli terugvalt op drie halfjaarlijkse personeelsleden en voor de volgende jaren geen enkele garantie heeft voor zijn werkingstoelagen.

De konsekwentie is dan duidelijk: indien zich vóór die tijd geen reële verandering in deze toestand voordoet, sluit 't Stuc zijn deuren voor volgend seizoen.

Kultuurraad/'t Stuc

Vlaamse unief: achterstand werd achterstelling

Anno 1981 worden de Vlaamse uniefs en universitair onderzoek ook steeds financieel benadeeld in vgl. met de Waalse uniefs. 46,6% van de wetenschaps kredieten (begroting 1980) gaat naar de Nederlandstaligen, 53,4% naar de Franstaligen. Dit is één van de conclusies die de VLIR (Vlaamse Interuniversitaire Raad) formuleert in haar nota "De financiële achterstelling van de Vlaamse universiteiten en het universitaire onderzoek in Vlaanderen". Volgens de VLIR zou men moeten komen tot volgende verdeling: 54,4% voor de Nederlandstalige gemeenschap, 45,6% voor de Franstalige gemeenschap. Het criterium dat hierbij wordt gebruikt is de verhouding van de Belgische gediplomeerden tweede cyclus die thans 54,4 N./45,6F. bedraagt.

Wetenschap en crisis

Wetenschap en technologie zijn zowel gevolg als oorzaak van een ontwikkelingsproces. De ontwikkeling van het fundamenteel en toegepast onderzoek gebeurt pas vruchtbaar en zinvol aan het eind van een heel ontwikkelingsproces. Deze ontwikkeling drukt zich uit in de economische evolutie, het onderwijsstelsel en de algemene culturele sfeer. (Cfr. W. CALEWAERT in de Cultuurraad v. 21 okt. 1975). Onze huidige onderwijsminister vervolgt zijn betoog toen als volgt: "Niemand zal betwisten, primo: dat de industrialisering in

haald. Deze miljarden worden via volgende kanalen aan de universitaire centra toebedeeld.

a) de INSTITUTIONELE FINANCIERING met enerzijds de gewone financiering (20,6 miljard). Aangezien de student (aantal, studiekeuze) hier als criteria voor verdeling geldt zou men een billijke communautaire verdeling verwachten. Dit is echter niet het geval: 52,6 F/47,4 N. Enkele redenen hiervoor: de sterke concentratie van vreemde studenten in Wallonië, de Vlaamse student opteert meer voor de minder dure humane wetenschappen, hogere toelagesupplementen voor Wallonië, (voor overgangsstelsel overtollig personeel en voor patrimoniumpatenten), de VLIR meent eveneens dat bepaalde onderdelen van de wetgeving verschillend en in het voordeel van de Franstalige uniefs worden toegepast. De VLIR stelt dan ook de volgende verdeelsleutel voor: het respectief aantal BELGISCHE gediplomeerden van de tweede cyclus in iedere taalgemeenschap. De nota maakt geen gesag van een speciale regeling voor vreemde studenten, die dan nodig is. Ik kon me bijgevolg niet van de indruk ontdoen, dat deze groep mensen (die om taalkundige redenen Franstalige uniefs kiezen, hoewel de Franse buitenlandse politiek van België ook een reden hiervan is) de dupe zullen zijn van deze verdeelsleutel. Anderzijds heeft men ook de investeringsfinanciering:

stelt ook voor om de 50-50 verhouding voor het F.K.F.O. te doorbreken. De geconcentreerde onderzoeksacties tussen Staat en de Uniefs: de financiering wordt vastgesteld in een meerderjarig programma. (1977-1981). De communautaire verdeling geschiedt a rato van ongeveer 50/50. De VLIR stelt nogmaals een 54,4N/45,6F verdeling voor.

d) GEORIENTEERD ONDERZOEK VAN OPENBAAR BELANG. De nationale R.D.-programma's groeperen, op initiatief van de regering de de globale onderzoeksinstellingen van o.a. de uniefs die gericht zijn op prioritair geachte probleemgebieden van overheidszorg (circa 510,4 milj.) In het kader van de staats-hervorming werd een gedeelte van deze kredieten overgedragen naar de gemeenschaps- en gewestdotaties. Men kan aannemen dat de 50/50 verdeling (voor de uniefs) zal evolueren naar een 55N/45F verdeling. Hier is het richtscriterium dus bereikt. Onderzoek op ministerieel initiatief is onderzoek dat rechtstreeks van belang is voor het beleid van de betrokken minister. De belangrijkste kredieten zijn enerzijds de dotatie van het F.K.F.O./ ministerieel initiatief voor onderwijskundige en didactische onderzoeken. In 1979 werd maximum 40% aan Nederlandstalige onderzoeksteams besteed. Vanaf 1980 wordt de dotatie (160 milj.) in drie gesplitst: zowel de Nederlandse als Franse sector (Nat. Opvoeding) krijgen 38,1%. 23,79% gaat naar de gemeenschappelijke sector. Het zijn vooral Franstalige onderzoeksteams die bevoordeeld worden bij de toekenning van het laatste deel. De VLIR eist dat de Toelagen ingevolge de culturele autonomie, deze kredieten beheert. Anderzijds zijn er ook de toelagen aan de universitaire centra voor kankerbestrijding (54 milj.) De verdeling geschiedt thans in gelijke delen over ieder van de 6 volgende uniefs.

e) TECHNOLOGISCH ONDERZOEK Het I.W.O.N.L. stelt het grootste deel van de kredieten ter beschikking. Vanaf 1980 zal dit, in het kader van de staats-hervorming worden verdeeld a rato van 2/3 (voor nationale behoeften) en a rato van 1/3 (regionale behoeften). In het verleden bestond een relatieve discriminatie van Vlaanderen (zijn industriële structuur in acht genomen). Dit had directe negatieve gevolgen voor de technologische re-conversie en de economische ontwikkeling van het Vlaamse land, stelt de VLIR.

f) UNIVERSITAIRE ONTWIKKELINGSSAMENWERKING. Volgens de VLIR bestaat hier de meest ergerlijke vorm van achterstelling voor de Vlaamse uniefs. Zij stellen een inhaalplan voor, lopend over enkele jaren, om deze toestand recht te trekken. Wat zijn de oorzaken van deze achterstelling? 93,1% van de werkkredieten voor de studieopleiding van studenten uit ontwikkelingslanden gaat naar Waalse uniefs (cfr. supra a)), zij krijgen ook 80% van de studie- en stagebeurzen voor vreemde studenten, het aandeel van de Vlaamse gemeenschap voor technische bijstand aan ontwik-

kelingslanden bedraagt 25%, de meeste ontwikkelingsprojecten worden door Waalse uniefs uitgevoerd en dit geldt ook voor het technologisch onderzoek aangepast aan de behoeften van de ontwikkelingslanden. Minister Eyskens beloofde in maart 1980 een bijzonder krediet van 300 miljoen voor Vlaamse universitaire ontwikkelingsprojecten. Deze belofte werd echter nog niet gerealiseerd.

Conclusie

Deze eerder lang uitgevallen begrotingsanalyse leert ons dat voor 1980, 13,1 miljard (46,6%) naar Vlaamse uniefs gaat en 15,1 miljard (53,4%) naar de Waalse. De Vlaamse gemeenschap ondergaat met andere woorden een tekort

lingssamenwerking is nagenoeg eenzijdig Frans. Zijn hiervoor verklaringen: De sterk ongelijke verdeling in deze sectoren kan historisch-politiek worden verklaard. De historische achterstand van de Vlaamse uniefs inzake infrastructuur en werking kan slechts op korte termijn worden opgelost als men duidelijke politieke prioriteiten stelt. Dit zou impliceren dat verworven rechten van Waalse kant in het gedrang komen. En dat is steeds een moeilijke en pijnlijke zaak. De typisch Belgische compensatiepolitiek is hier voor zeker niet bevorderlijk. Het Franstalig karakter van onze universitaire ontwikkelingssamenwerking vindt haar oorsprong in de Franse Belgische buitenlandse politiek. In België blijft men koppig vasthouden aan

van 2,3 miljard als men het VLIR-criterium hanteert. Toch moet men toegeven dat de regering allerhande pogingen onderneemt om de verdeling bij te schaven. De staats-hervorming heeft hier zeker toe bijgedragen. Het positieve effect hiervan wordt echter niet gedaan door de sector van universitaire investeringen (begroting 1980: 800 miljoen F/605 miljoen N voor rijks-instellingen; 1.286,2 milj. F/750,4 milj. N rentetoe-lage inzake bouwleningen. Ook de toelagesupplementen voor overtollig kader en voor patrimoniumpatenten is sterk vertekend.)

historisch gegroeide banden met bepaalde ontwikkelingslanden (Zaire). Een verruiming in onze buitenlandse politiek t.o.v. de ontwikkelingslanden kan hieraan iets veranderen. Tenslotte moet benadrukt worden dat een verdere ontplooiing van de Vlaamse uniefs, niet te hoge kosten van onze Waalse universiteiten mag zijn. Terwijl elke vorm van wetenschappelijke samenwerking tussen beide landsgedeelten niet uit het oog mag worden verloren. Echte wetenschap kent immers geen grenzen, van welke aard dan ook.

Mark Lens

VLIR - publicatie

de industrialisering in Vlaanderen thans meer uitgesproken is dan in Wallonië. Niemand zal, secundo: betwisten dat er meer Vlaamse dan Waalse studenten zijn (dit zegt evenwel weinig over de kwaliteit van het onderwijs, meent de schrijver van dit artikel). Niemand zal, meen ik, tertio: betwisten dat de algemene culturele sfeer nooit minder vitaal is geweest in het Vlaamse dan in het Waalse landsgedeelte... Men kan niet meer spreken van een achterstand van de wetenschappelijke activiteit in Vlaanderen, maar wel van een ACHTERSTELLING in de financiering ervan.

Wetenschap en technologie zijn ook een motor van dit ontwikkelingsproces. De westerse wereld dankt zijn economische voorsprong in hoge mate aan haar wetenschappelijke en technologische ontwikkeling. Op dit huidige ogenblik wordt het zich concentreren op spits-technologie meer en meer aanvaard als een alternatief voor de economische malaise in de Westerse landen (bv. Frankrijk pompt miljarden in onderzoek betreffende "de chip"). De universitaire onderzoekscentra kunnen hierin een belangrijke rol spelen.

Begroting

In totaal worden er circa 28,3 miljard wetenschapskredieten (1980) ter beschikking gesteld waarvan de communautaire verdeling kan worden achter-

rechtstreekse kredieten voor de rijksinstellingen en ontleningsmogelijkheden voor de vrije instellingen. Het hiervoor opgestelde tienjarig plan (70-79) ging uit van een fifty-fifty verdeling. Doch deze werd niet volledig bewerkstelligd ten nadele van Vlaanderen (ondanks haar historische achterstand). Nieuwe investeringsplannen in Wallonië zullen deze vertekening zeker niet bevorderen. De VLIR eist compensaties hiervoor maar niet noodzakelijk in de sector van de investeringen.

b) FINANCIERING VAN BEURZEN EN MANDATEN VOOR DOCTORANDI EN JONGE NAVORSERS (968,4 milj.) Hier zijn er geen belangrijke vertekeningen aanwezig. De N.F.W.O., I.W.O.N.L. en I.C.M. financieren volgens de door de VLIR voorgestelde verdeelsleutel.

c) PARALLELE FINANCIERING VAN HET FUNDAMENTEEL ONDERZOEK. De geassocieerde fondsen van het N.F.W.O. financieren op projectbasis fundamenteel onderzoek (1.628,4 milj.) Voor het E.K.F.O. is er een 50/50 verdeling van de kredieten. Voor het I.I.K.W. en F.G.W.O. werd door de ministers van economische zaken en volksgezondheid beslist vanaf 1980 en naar rato van 18 per jaar de communautaire verdeling der kredieten te wijzigen. Immers, sedert meerdere jaren stagneerde de toepassing van de aangenomen sleutel (cfr. werkkredieten) in een 47,4N/52,2F. De VLIR

LIJST VAN GEBRUIKTE AFKORTINGEN :

- N.F.W.O.: Nationaal fonds voor Wetenschappelijk onderzoek.
- I.W.O.N.L.: Instituut tot aanmoediging van het Wetenschappelijk Onderzoek in Nijverheid en Landbouw.
- I.C.M.: Interuniversitair college voor doctorale studies in Managementwetenschappen.
- I.I.K.W.: Interuniversitair Instituut voor Kernwetenschappen.
- F.G.W.O.: Fonds voor Geneeskundig Wetenschappelijk Onderzoek.
- F.: Franstalig.
- N.: Nederlandstalig.
- F.K.F.O.: Fonds voor Kollektief Fundamenteel Onderzoek.

Polen heeft zijn eigen onafhankelijke studentenvakbond

Met de regelmaat van een klok vinden we in onze kranten nieuwtjes over de situatie in Polen. Op het eerste zicht lijkt het allemaal zo boeiend niet meer. We horen weinig over een brutale repressie en van "de Russen" begrijpen we voorlopig geen snars meer want, naar aloude traditie moesten ze Polen al lang hebben platgewalst. We gaan dit artikel overigens niet volspuien met politieke bespiegelingen.

Waar we ondertussen misschien wat weinig oog voor hebben is dat zich in Polen in een vrij snel tempo nieuwe structuren aan het vormen zijn, organisaties en instellingen zoals die nergens in het Oostblok voorkomen worden, gezien de omstandigheden, toch nog tamelijk evenwichtig uitgebouwd en na de nodige strubbelingen meestal ook officieel erkend. Dit keer besteden we eksklusief aandacht aan de oprichting van een onafhankelijke Poolse studentenvereniging.

Staking

De elfde februari werd de minister van defensie generaal Wojciech Jaruzelski Polens derde premier in één jaar tijd. Nauwelijks een week later werd de nieuwe Poolse premier gekonfronteerd met een plotse uitbreiding van stakingen aan de universiteiten. Te Lodz stakten al sinds januari een 10.000-tal studenten, maar nu sloeten die van Krakau en Olstyn zich bij hen aan. Te Czestochowa, Opole, Szczecin en Warchau werden voorbereidingen getroffen om zich bij de stakers aan te sluiten. De oorzaak van deze stakingsgolf lag bij de plotse koerswijziging van minister Gorski van hoger onderwijs. Hij liet de onderhandelingen die sinds twee weken met de stakers van Lodz werden gevoerd in het honderd lopen. Gorski had zich bereid getoond om een onafhankelijke studentenvereniging (N.Z.S.) te erkennen en wou zelfs op meer politieke eisen als het afschaffen van verplicht Russisch en "politieke wetenschap" ingaan. In dat stadium van de onderhandelingen meende Gorski een wijziging van de statuten van N.Z.S. te moeten eisen omwille van "konstitutionele principes". De leidende rol van de Kommunistische partij en het socialistische karakter

van de Poolse maatschappij moesten beter benadrukt worden in de statuten. Herinneren jullie je nog dat ook bij de erkenning van de onafhankelijke vakbond Solidariteit op het laatste moment dergelijke bezwaren werden opgeworpen. Geruggesteund door de stakers aan andere Poolse universiteiten kwam een delegatie van de studenten van Lodz laat in de nacht van 16 februari te Warchau aan voor een onderhoud met premier Jaruzelski over de harde houding van minister Gorski. De 17e februari wordt eensklaps de onafhankelijke studentenvereniging (N.Z.S.) toch officieel geregistreerd. Te Lodz wordt een akkoord tussen de regering en de studenten gesloten die de stichtingsoorkonde van N.Z.S. en tevens belangrijke bepalingen in verband met de structuur van de Poolse universiteiten bevatten.

Unief meer autonomie

We gaan even dieper in op de inhoud van die overeenkomsten (Le Monde 20-2-81). Het akkoord bepaalt dat de fakulteits- en universiteitsraden, waarvan een derde van de leden studenten zijn, volledige bevoegdheid krijgen in kwesties van wetenschappelijke, didactische en organisatorische aard. Ze mogen het programma van de lessen vaststellen en de regeling van de examens bepalen. De wetenschappelijke publicaties worden niet langer gecensureerd! De toelatingsvoorwaarden aan de universiteiten worden democratischer. Totnogtoe moesten zij die als eerste van de klas hun middelbare studies voltooiden en ook de "beschermelingen" van de rektor of van de minister van hoger onderwijs namelijk geen ingangsnamen afleggen. De studenten zijn niet meer

verplicht om tijdens de vakantie een maand handenarbeid voor de staat te verrichten. Ten hoogste 150 uur per jaar mag de student nog "militaire voorbereiding" opgelegd worden. De minister belooft in het akkoord ook initiatieven te steunen en de handboeken van geschiedenis te herzien. "Men" zal ook hebben voor de historische waarheid, meer bepaald voor bepaalde gebeurtenissen uit de recente Poolse geschiedenis. Wat de vrije meningsuiting betreft wordt in het dokument gewoon herhaald dat volgens de Poolse grondwet niemand enige vorm van repressie mag ondervinden omwille van zijn politieke ideeën. Het is dus duidelijk dat enkele van de eisen van de studenten nogal politiek getint waren. Zo vroegen ze ook de vrijlating van zeven leden van de "Konfederatie van het onafhankelijke Polen" (K.P.N.), die om hun politieke standpunten opgesloten waren. Gorski weigerde. Ten slotte hadden de studenten gevraagd dat ze permanent over een pas-

poort zouden kunnen beschikken. Hier werd een compromis gesloten. Daar waar vroeger elke toekenning van zo'n paspoort aan een voorzitter moest worden voorgelegd zou nu een gewoon getuigschrift volstaan. Gorski heeft er dus angstvallig voor gezorgd dat de bepalingen tot het domein van de universiteit beperkt bleven. Hoe dan ook, de universiteiten hebben een zekere autonomie verworven door de akkoorden. De inspraak van de studenten lijkt vergroot en er werden voorzichtig enkele zaken van politieke of ideologische aard geëist. Voorlopig lijkt de kalme aan de kampus teruggekeerd. In welke zin gaan de universiteiten hun nieuwe bevoegdheden gebruiken? Hoe zullen de overheid en de oude Socialistische Unie van Poolse Studenten (S.Z.S.P.) reageren? Worden de politieke eisen voorgoed begraven? Alles wijst erop dat slechts het eerste hoofdstuk van de Poolse universiteits-(r)evolutie geschreven is.

Jos Smets

REDAKTIE EN MEDEWERKERS :

Leo Paesen, Michel Van Hamme, Jos Smets, Ingeborg Verplancke, Louis De Meuter, Pieter 't Jonck, Luc Decreus, Jan Sempels, Pol Van Mellaert, Bruno Leynse, Marijke Bosmans, Michel Uytterhoeven, Jan Verbanck, Hans van den Broeck, Frans Smeets, Danny Vandenbroucke, Marc Lens, Wilfried Allaerts, Jan Meysman, Relinde Baeten. En Luc Vanderhaegen.

LAY-OUT : Marijke Bosmans, Polleke, Bruno Leynse, Dirk Cos, Louis De Meuter.

TYPERS : Emmy De Smet en Ingeborg Verplancke, Marijke Bosmans.

LAY-OUT COORDINATIE : Polleke en Marij.

FOTOGRAFIE : Polleke, Dirk en Marij.

REDAKTIESEKRETARIS : Bruno Leynse.

LEZERS - BRIEVEN

STEUN AAN ASR

Op zijn vergadering van dinsdag 17 maart 11. heeft het WINA-presidium zich bezonnen over de conflicten tussen CDS, KVHV enz., verenigd onder de naam "Solidariteit" enerzijds, en ASR, met oa. VETO anderzijds.

Wij menen dat wij als kring die, zoals de 26 andere kringen, deel uitmaakt van de Algemene Studentenraad, in deze discussie niet onpartijdig mogen blijven, temeer daar de agerende organisaties oa. de faculteitskringen oproepen zich uit te spreken. De heren vergeten wellicht dat telkens wanneer in de ASR een beslissing tot stand komt, de kringen zich hebben uitgesproken en dat er onder die kringstandpunten een meerderheid is tot stand gekomen.

Zonder de hele argumentatie te geven en alle aangehaalde "feiten" te weerleggen - dat zullen wij in een pamflet naar alle WINA-leden wel doen - willen wij hierbij onze volledige steun betuigen aan de Algemene Studentenraad en meer in het bijzonder aan de VETO-redactie. Tevens willen wij met klem protesteren tegen de lasterpraktijken waarmee bedoelde organisaties de Algemene Studentenraad trachten in diskrediet te brengen en waarmee zij indirect de kringen voor het hoofd stoten. Binnen iedere organisatie en dus ook binnen de ASR met zijn snel wisselend publiek kunnen er problemen zijn. Wij denken echter dat deze op een totaal ander vlak liggen dan Solidariteit (de ene Solidariteit is de andere niet) beweert. Wij menen dat deze problemen binnen de huidige structuur van de ASR op een democratische wijze kunnen opgelost worden. Wij wensen dan ook hierin als kring onze verantwoordelijkheid ten volle op te nemen.

namens het WINA-presidium,
Lambert Swillens,
preses.

LEZERS - BRIEVEN

Stukken die in deze rubriek opgenomen worden, verschijnen onder de verantwoordelijkheid van de schrijver. Anonime brieven worden dan ook niet gepubliceerd.

De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden brieven in te korten, evenwel zonder te raken aan de betekenis en inhoud.

LIBERALEN

In uw redactioneel "Nee aan de ASR-staat" uit de laatste VETO heeft U het over "liberale theorieën, die pleiten voor een betandel onderwijs". Als radicale liberalen zien wij ons verplicht daar even op in te pikken.

Wij zijn van mening dat de menselijke natuur geen machine is, die men naar model kan bouwen, maar een boom, die naar alle kanten moet kunnen uitgroeien, in overeenstemming met de innerlijke krachten, die er een levend wezen van maken. Het onderwijs moet er dus primair op gericht zijn, de mens bij zijn algehele persoonlijkheidsontplooiing te helpen. Het is dan ook totaal onaanvaardbaar dat de vorming van de jonge mens beperkt wordt, door welk imperatief ook. Dit veronderstelt onmiddellijk een sociale basisgevoel, die iedereen de mogelijkheid moet bieden, alle vormen van onderwijs te kunnen benutten. Dit moet gebeuren op een wijze, die efficiënt is. Wij wijzen kosteloze verstrekkingen van de hand. Deze vergen immers enorme middelen en komen hoofdzakelijk ten goede aan hen, die wel reeds voldoende inkomen bezitten om zelf deze verstrekkingen te bekostigen. "De mythe van de kosteloosheid" vinden wij inefficiënt en anti-sociaal. Wij

zien het alternatief in een vorm van N.I.B. (negatieve inkomstenbelasting). Naargelang de hoogte van het inkomen en het vermogen wordt aan elk gezin of onafhankelijke student kredieten toegekend. Deze kredieten zijn het hoogst voor hen, die het meest achtergesteld zijn, terwijl ze verdwijnen voor diegenen, die zelf over voldoende middelen beschikken om die verstrekkingen te dragen. De grootte van de kredieten dienen dus afhankelijk te zijn van het inkomen, de kosten van de studies. De verstrekkingen zelf dienen door de markt geleverd te worden, waarbij de gemeenschap uiteraard een aantal normen vastlegt. Dit alternatief vinden wij, in tegenstelling "een zo goedkoop mogelijk onderwijs voor zoveel mogelijk studenten" het enig haalbare op lange termijn.

Chris Magits
Marc Vandenbergh
L.V.S.V.-Leuven

Kringverkiezingen : al gehoord van continuïteit ?

Rond deze tijd gaat een zeer grote groep studenten naar de stembus. Niet om de gemeenteraad samen te stellen of om een nieuw nationaal parlement te kiezen, maar om een nieuw praesidium te verkiezen voor hun eigen faculteitskring. Slogans zoals "Met Pol meer lol", "Met Pier meer bier", maar ook "Jef blijft niet zitten op zijn sloffen, tegen de willekeur der profren" hangen veelvuldig in de universitaire lokalen en op de campussen. Kandidaatploegen en praesessen bestuderen een laatste maal hun programma om zodadelijk in de arena de stortvloed van kritische vragen te trotseren met gevatte antwoorden. Verkiezingsrekening, stemming, telling, hoera voor de winnende ploeg, jammer voor de verliezende ploegen, tot slot nog een overwinning TD of -cantus. Nog enkele weken voor de oude ploeg en dan ruilt zij haar plaats vaar de nieuwe. Is het dan gedaan voor de oude ploeg ?

In deze bijdrage wensen wij duidelijk te maken dat rond de tijd van de kringverkiezingen, vóór en na, de taak van de regerende praesidiumploeg enorm belangrijk is en er voor haar een speciale taak is weggelegd. Niet zelden constateert men dat een verkozen praesidiumploeg in de eerste maanden van zijn bewind op de sukkel is. Er is weinig efficiëntie in de administratie, de boekhouding wordt verwaarloosd, de onderwijswerking kan niet op gang komen, de jaren kunnen niet bereikt worden... Niet zelden is het pas vanaf december, januari dat men zijn draai in de werking heeft gevonden. Waaraan ligt dat ? Het verschijnsel dat bij het begin van een werkingsjaar de studentenwerking in het algemeen en de kringwerking in het bijzonder stroef loopt, is een gevolg van een slechte overdracht van informatie van het ene werkingsjaar in het andere: een gebrek aan continuïteit. De kringwerking ondervindt stelselmatig moeilijkheden bij het overbruggen van de grote vakantie. De oude ploeg is weg, de nieuwe weet niet wat of hoe...

Informatieoverdracht

Door een jaar werking heeft een praesidiumploeg een hele hoop ervaring en informatie en inzicht gekregen in de kringwerking. Als verantwoordelijke voor de drukkerij weet men na een jaar werking hoe men zo efficiënt mogelijk het stencilmachine of het fotokopie-apparaat moet bedienen om zo goed mogelijke afdrucken te maken en met zo weinig mogelijk kans op defecten van het apparaat. Na een jaar werking als onthaalverantwoordelijke heeft men door welke specifieke informatie eerstejaarsstudenten nodig hebben. Na een jaar ervaring in de faculteitsraad en onderwijswerkgroep heeft men geleerd welke strategie goede resultaten oplevert. De nieuwe ploeg in oktober weet dit niet ! De nieuwe ploeg

in oktober heeft deze ervaring niet ! De nieuwe ploeg moet dan een aanloopperiode mee maken om ook de ervaring, de informatie en het inzicht op te doen. Dit is nadelig voor de studentenwerking: jaarlijks gaat een grote hoop informatie verloren en wordt veel tijd gestoken in het "learning by doing" van iets wat op één dag kan gekend zijn. Hoe kunnen we nu dit jaarlijks haat van de vakantie overbruggen ? We kunnen geen algemene oplossing vooropstellen. De werkwijze is afhankelijk van de complexiteit van de kringwerking, de structuur van de kring en de schaal van de kringwerking. Toch kunnen we een aantal vuistregeltjes melden die zeker ertoe zullen bijdragen de continuïteit te verbeteren. En zoals je verder zult opmerken speelt de oude ploeg hierin een enorme rol.

Mondeling

Een eerste vorm van informatieoverdracht is een vorm die rechtstreeks gebeurt. Tijdens de formatieperiode van de nieuwe ploeg gaan de aspirant praesidiumleden naar de regerende ploeg. Samen overlopen ze de werking van het afgelopen jaar. De oude ploeg duidt zijn programmapunten aan die verzezenlijkt zijn en geeft hierbij aan hoe dit gebeurd is. Ze meldt ook welke punten niet uitgevoerd zijn en waarom dit niet gelukt of gebeurd is. Een round-up van de resultaten, goede en slechte, van een jaar kringwerking, een overzicht van de problemen en moeilijkheden die men ondervonden heeft en een lijst van suggesties voor de oplossing ervan doorgeven aan de nieuwe ploeg is een vorm van rechtstreekse overdracht van informatie ter verbetering van de continuïteit. Ook na de verkiezingen en zelfs tijdens de grote vakantie dienen de nieuw verkozen en contact te houden met de uittredende praesidiumwerkers. Een snellere start van de nieuwe werking en minder lang tasten en zoeken zijn een goed gevolg van dergelijke informatieoverdracht.

Verslagen

Een tweede vorm is minder rechtstreeks en geldt ook op "langere termijn". De regerende ploeg moet na afloop van zijn werkjaar, of beter nog, na afloop van een organisatie of project van de kringwerking, een verslag maken. Het opstellen van een documentatie van de kringwerking met daarin de verzezenlijkingen, de problemen en de oplossingen, is iets waarvan men nog jaren later de vruchten plukt. Wanneer een onderwijswerkgroep een enquête in de jaren heeft gehouden, dient zij hiervan een verslag te schrijven waarin doelstellingen, methode, werkwijze, resultaten, kritieken en verder gebruik vermeld staan. Wanneer, zeg 2 jaar later, de werkgroep van dat jaar ook een enquête wenst te houden, dan kan zij sneller van start gaan omdat zij kan steunen op de ervaring van eerder. Zoveel mo-

gelijk documentatie dient verzameld te worden: praesidiumverslagen, begrotingen, boekhoudingen en financiële verslagen, enquêteformulieren, evaluatieverslagen, adressen en telefoonnummers... Terugvallen op dergelijke bronnen van informatie en ervaringen verhoogt de efficiëntie van de kringwerking en levert sneller positieve resultaten op. Naast het doorgeven van ervaringen, mondeling en schriftelijk, kan men ook structureel de continuïteit verzekeren. Men moet vermijden dat een praesidiumploeg eenzijdig is samengesteld uit laatstejaarsstudenten. Het stelselmatig integreren van jongerejaarsstudenten, zelfs eerstejaars, verzekert behoud van informatie over middellange termijn. Nadeel hiervan zou zijn

Een georganiseerde continuïteit is essentieel in de studentenvertegenwoordiging in de faculteitsraden en permanente onderwijscommissies. De andere geleidingen, profren en assistenten beschikken over een structurele continuïteit doordat zij altijd of minstens drie jaar in de vergadering zitten. Dit is één. Ten tweede gebeurt het niet zelden dat belangrijke beslissingen genomen worden over twee academiejaren. Dit is zeer nadelig voor de studentenvertegenwoordiging, zeker als zij bij het begin van een nieuw jaar volledig maagdelijk aan haar taak begint: ze heeft immers een deel van de discussie niet meegemaakt en is zodoende sterk benadeeld ten overstaan v-an de profren en assistenten.

Jan Sempels, de auteur van dit artikel. Hij put hier uit zijn rijke ervaring als resp. jaarverantwoordelijke en praeses van Wina. (Foto Bruno Leynse)

dat als een groep van individuen jaren in de kringwerking zit, er een vergrijzing kan optreden: deze groep teert dan op een jarenlange ervaring. Nochtans door het stelselmatig inpompen van nieuw bloed en het integreren van nieuwe mensen en ideeën in de groep van praesidiumwerkers met ervaring kan deze vergrijzing worden tegengegaan! Het stelselmatig terugkoppelen naar de jaren is ook een middel om te verhinderen dat door de jarenlange ervaring de praesidiumwerking zich van de studenten isoleert.

Men kan voor de studentenvertegenwoordiging de continuïteit organiseren door te vermijden dat de fractie helemaal bestaat uit laatstejaars. Een andere goed werkende formule is het integreren van de studentenvertegenwoordigers in de kringwerking, meer bepaald de onderwijswerking. Agendapunten van de faculteitsraad en P.O.C. bespreken in de onderwijswerkgroep vormt de leden van de groep tot mogelijke opvolgers in de studentenvertegenwoordiging. Gezamenlijk de dossiers doornemen laat toe dat

meer studenten zich op de hoogte stellen van de problemstellingen, de argumentatie en de besluiten. De opvolging kan dan beter georganiseerd worden en het gat van de vakantie beter overbruggd.

Horizontale continuïteit

Naast de continuïteit die we tot nu toe geschetst hebben, die we figuurlijk vertikale continuïteit noemen, bestaat er nog een andere vorm die we gemakkelijkerwijze horizontale continuïteit zullen noemen. Dit is de informatieoverdracht tussen verschillende kringen. Wanneer een kringwerking moeilijkheden ondervindt en wanneer zij niet of onvoldoende kan terugvallen op informatie van vroeger moet zij beroep kunnen doen op de ervaringen van andere kringen die dezelfde moeilijkheden tegengekomen zijn, maar ze hebben overwonnen. Een kring die om de veertien dagen moet strijden tegen het faillissement kan leren van een kring met een gezonde financiële toestand. Een kring die er niet in slaagt meer mensen te betrekken bij de onderwijswerking, kan zich informeren bij een kring met een ruime belangstelling voor de onderwijswerking. Hoe deze vorm van continuïteit kan georganiseerd worden, is stof voor een andere bijdrage. We stippen hier enkele middelen aan: het doorgeven van verslagen en brochures tussen de verschillende kringen, regelmatige contacten en natuurlijk is ook Kringraad een forum waar kringwerkingservaringen uitgewisseld kunnen worden.

Conclusie

U merkt dat het opvangen van de continuïteit in een kringwerking het nodige werk met zich meebrengt, maar het is goed geïnvesteerd. Door het stelselmatig goed overbruggen van de vakantieperiode, kan men een coherente studentenkringwerking op termijn uitbouwen in alle facetten. Het doorgeven van informatie en ervaringen van de oude ploeg naar de nieuwe ploeg is een voorwaarde voor een efficiënte en snelle kringwerking, zowel op het technisch-administratieve vlak als op het inhoudelijke vlak. Het is dus essentieel dat met de continuïteit rekening wordt gehouden bij de komende praesidiumverkiezingen.

J.S.

brt filmt

Zoals u op onze laatste bladzijde kan lezen maakt William Van Laeken (BRT-Panorama) een programma over de "stilte aan de campus" (waar hebben we dat nog gelezen). Het wordt vermoedelijk in mei uitgezonden. Hier Van Laeken gefotografeerd op het El Salvador debat van 25 maart jl.

Veto-special

Rector- verkiezing

BLANPAIN :

"Na 20 jaar beurzenpolitiek is het zo dat slechts 18 procent van onze studenten kinderen van werklieden en lagere bedienden zijn. En ik weet het, het gaat niet alleen om centen, maar centen zijn en blijven belangrijk, zeker in de huidige crisis. De kost van een student is nu meer dan 100.000 fr. per jaar en de maximumbeurs is nu 65.000 fr.

De nieuwe voorstellen gaan voor gevolg hebben dat 10.000 van onze studenten getroffen worden door lagere beurzen of geen beurzen en dat vooral grotere gezinnen en lagere midden-inkomens hard worden aangepakt. En dat is onaanvaardbaar.

Het is evenmin aanvaardbaar dat in de derde week van de maand maart 1981 de beurzen nog niet uitbetaald zijn en de vraag rijst wat men in Brussel wel doet."

(Blanpain, p.4)

*Kandidaten accepteren
ASR-kritiek.*

*Hier is wat ze
ZEGGEN.*

*Gaan ze ook wat
DOEN ?*

ROOSENS :

"Door het objectieve aangroei en van de stof zelf is men gekomen tot een zeer omvangrijke stof, die dan in de studenten wordt ingegoten, tot op de bovenste lijn. Kan niet voller. En dan krijgt ge in juni-juli, met een beetje verbeelding, en ik excuseer me voor de figuur, een soort gigantische, kollektieve diarrhee, waar je niet weet wat er nou nog in dat lichaam overgebleven is aan voedingselementen. (...) Ik denk dat dat geldt voor een zeer hoog percentage van wat wij hier doen. (...) Probeer, professoren, minder te spreken, er bestaan ook boeken. (...) Laat de studenten liefst zelf uitmaken of wat je zegt nou klópt of niet, geef ze daarvoor de tijd en ga dat eens meten als examen. En dan kom je tot een heel ander imago. (...)"

(Roosens, p.10-11)

De kandidaat en zijn profiel

"Dat is dan het einde van dit drie uur durende debat. Waarin ik aan de kant van de kandidaten, en daar ben ik blij om, veel argumenten en weinig slogans heb gehoord —wat bewijst dat ze nog geen echte politici zijn." Zo besloot Guy Polspoel (BRT) de confrontatie tussen de kandidaten op 23 maart jl. We betwijfelen of hij met zijn fraaie wending gelijk had. Zelf hebben we een overdaad aan slogans en goede voornemens gehoord.

Maar het succes van deze avond moet wellicht eerder afgemeten worden aan de grote opkomst (foto) en aan de gespannen aandacht die het publiek drie uur lang rustig hield. Dat bewijst dat er nog wel degelijk studenten zijn die zich bekommeren om onze universiteit en om de kwaliteit van haar bestuur. De commentaren van 'insiders' achteraf liepen uiteen. Sommigen vonden dat het panel, dat bestond uit mensen van (resp.) de cultuur-, sociale, onderwijs- en sportwerking van de A.S.R., te tam waren geweest, dat ze de kandidaten te weinig het vuur aan de schenen hadden gelegd. Dat ze te weinig een stellingname hadden afgedwongen. Anderen meenden dat het debat zijn doel had bereikt. Je kan ook niet verwachten, zeggen ze, dat je op zo'n debat krasse uitspraken kan afdwingen. Wel krijg je door deze confrontatie hoogte van het 'profiel' van de kandidaten. De persoon van de rektor is belangrijk. Heeft hij kennis van zaken, heeft hij voldoende autoriteit om dit 'bedrijf' te leiden? Zal hij in staat zijn om de onafhankelijkheid van de universiteit te verdedigen tegenover de staat, tegenover de industrie? Beschikt hij over voldoende common sense en charisma om de interne spanningen binnen de K.U. Leuven te beheersen?

Studentgericht stemmen?

Uit deze commentaren komen o.i. twee belangrijke strekkingen naar voren. Er zijn de mensen die vaststellen dat de professoren en de huidige rektor te weinig rekening houden met de eigen problemen van de student. De kwesties van te hoge studiedruk, van te hoge aantallen cursussen, van minderwaardig docerengedrag, etc., zijn al jaren aan de orde en terzake zijn nauwelijks initiatieven genomen. De sportinfrastructuur is onvoldoende, maar waar blijft het geld? Cultuur is op papier een belangrijk onderdeel van de persoonlijke vorming, maar waar is de morele en financiële steun? En hoe zit het met die beurzen? Oefent De Somer druk uit op de regering of niet? Pertinente vragen en feiten, die sommigen tot de opvatting brengen dat er in de eerste plaats moet gestemd worden op een "student-vriendelijk" kandidaat. En pas in de tweede plaats op een kandidaat die de belangen van de universiteit, — en in de praktijk worden daarmee de professoren bedoeld — behartigen zal. En natuurlijk bij voorkeur op een kandidaat die beide kwaliteiten in zich vere-

Profielen.... Blanpain, De Meester, Roosens.

nigt. Een tweede manier om de verkiezing te bekijken, na het voorgaande ligt die voor de hand, verwijst naar de noodzaak om een goed manager te kiezen. Iemand die nuchter en zakelijk de problemen weet aan te pakken en die, zonder zich teveel te storen aan belangengroepen, het beste doet voor de K.U. Leuven.

Als blad van de studentenraad is het evident dat wij pleiten voor een kandidaat die de belangen van de studenten zo goed mogelijk zal verdedigen. Wie van de zes dat nu precies is moet de kiezer maar uitmaken. De kiesgerechtigden beschikken over de programma's van de kandidaten en over de verslagen en samenvattingen van interviews en discussies die de Kringraad A.S.R. hen heeft toegestuurd.

De standpunten die de kandidaten tijdens het debat naar voor hebben gebracht worden in een ander artikel samengevat.

Blanpain

Maar wat met hun profiel? Prof. Blanpain pakte, als eerste spreker, het verrassingseffect. In een stijl alsof hij een vakbondsmeefting toesprak onderschreef hij alle studenteneisen en zegde hij de studenten zijn daadwerkelijk steun toe. Het publiek reageerde met enthousiast applaus. De spreker moest zijn speech daar zelfs verschillende keren voor onderbreken. In kringen van rechts- en economiestudenten vroeg men zich echter af of zo iets nog wel geloofwaardig was. Stemmen op kandidaten die zo overduidelijk een 'act' opvoeren?

Anderzijds krijgt Blanpain enkele pluspunten achter zijn naam. Zijn profiel is dat van iemand met een groot zelfvertrouwen en optimisme, die volhoudt dat er mogelijkheden zijn om ons door de crisis, die zeker op komst is, heen te slaan. Tegelijk wakte Blanpain de indruk van een praktische en nuchtere ingesteldheid door meteen een paar concrete en haalbare maatregelen voor de dag te komen. De moeilijkheden in de sociale sector — een deficit van nu 4 en straks 12 miljoen — kunnen voorlopig opgevangen worden door bezuinigingen op energie, aldus Blanpain. En je kan hem geen ongelijk geven. De K.U.L. heeft een energierekening van 200 miljoen

en iedereen weet dat er teveel wordt verwarmd en verlicht. Ook voor de sportinfrastructuur had hij enige eenvoudige maar doeltreffende voorstellen: eenvoudiger zwembad, dito sporthal, gebruik van terreinen achter Terbank, etc... Maar ook hier was de vraag uit het publiek terecht: Blanpain zit in de Raad van Beheer en in het bureau daarvan, waarom zijn deze voorstellen niet al lang in praktijk gebracht?

De Meester

Prof. De Meester, decaan toegepaste wetenschappen, speelde een weinig prominente rol tijdens de confrontatie. Na het debat daarover ondervraagd herhaalde hij dat hij geen eigenlijke campagne voert en zich slechts ter beschikking heeft gesteld na aandringen van mensen uit zijn omgeving. Wil men hem verkiezen, dan zal hij zijn verantwoordelijkheid ten volle opnemen. "Valse bescheidenheid", zeggen leden van het academisch personeel die zitting hebben in de Akademische Raad. De Meester mkt niet direkt op het rektorschap, maar op een plaats in het bureau van de Akademische Raad, eventueel als vice-rektor. En daarvoor maakt hij een kans, want hij is de enige kandidaat uit positieve wetenschappen (De Somer buiten beschouwing gelaten). Wat er ook van zij, voor zover De Meester zich een profiel geeft is het dat van iemand die vindt dat we het aardig doen. Mits wat goedwillen en voldoende informatie overleg kan er op onderwijsgebied, om een voorbeeld te geven, veel gebeuren zonder dat daarvoor revolutionaire dingen moeten worden gedaan. Prof. De Meester verwijst daarvoor naar zijn eigen fakulteit, waar o.m. gelegenheid bestaat om zich qua didactiek bij te scholen (als docent) en waar op een rustige manier een evaluatie van de opleiding wordt doorgevoerd.

Afgaande op het debat kan je weinig méér over De Meester zeggen dan dat hij als motto voert "goede wijn behoeft geen krans" en dat hij de huidige politiek zal doorzetten. Zijn gewicht als kandidaat haalt De Meester duidelijk uit het feit dat hij een belangrijk figuur is uit de kernenergiehoek, die o.a. lid is van de Commissie der Wijzen die Economische Zaken adviseert over kernenergiebeleid. Hij zou ook onderzoek verricht hebben voor het on-

derzoekscentrum van Fabri-metal, de patroonsorganisatie van de metaalnijverheid. Reeds vorig jaar, n.a.v. het ere-doctoraat aan Rasmussen (dat hij promoveerde) werd zijn naam in verband met de rektorverkiezingen genoemd. Daarbij werd gedacht aan de R.U.G., die de kernwetenschapper Hoste als rektor heeft. Jaarlijks worden in België honderden miljoenen uitgegeven aan onderzoek naar kernenergie (bv. 1,859 miljard voor SKK in Mol in '80) en de KUL moet daar haar graan van meepikken; met een kernenergie (rijke) rektor kan dat beter, zo redeneert men dan. Of het kiesvolk daar ook zo over denkt zien we later wel.

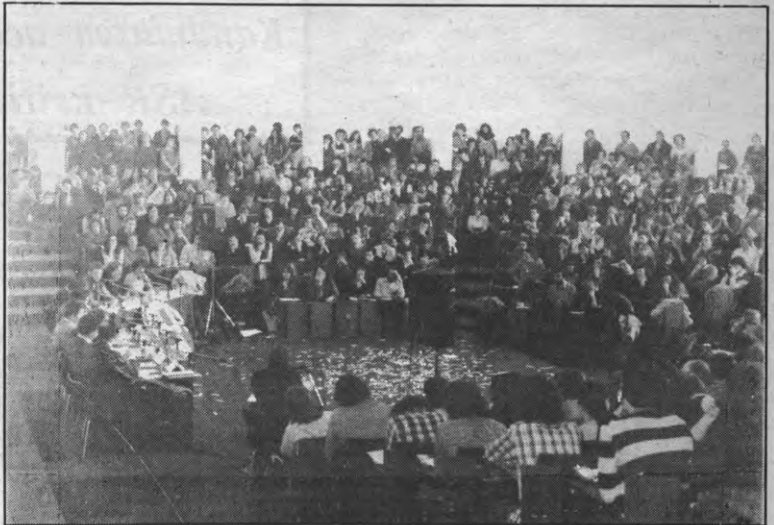
Janssens

Prof. M. Janssens, gekend Neerlandicus en groepsvoorzitter van humane wetenschappen, kwam zoals De Meester niet zo best uit de startblokken. Zijn verzorgde, voorzichtigte, maar helaas heel academische spreektrant slaat niet erg aan bij een groot publiek. Hij wil duidelijk meer collegialiteit hier en daarmee ook een grotere verantwoordelijkheid en motivatie voor elk een. Wat een decentralisatie inhoudt. En zoals hij zegt, een grotere controle vanwege de studenten — als gebruikers — op de kwaliteit van het "produkt" — het onderwijs. Eén en ander schijnt te botsen met zijn eerder koele manier van doen op het debat. Maar moeten we daar de mensen aan meten?

Roosens

Met het profiel van Roosens heb je geen moeite. Roosens wil op de eerste plaats een eerlijk kandidaat zijn. En verder is hij de kandidaat van 'het Alternatief', maar dan wellicht eerder met kleine letter. Hij vindt dat het tijd wordt om het dertien jaar oude bestuur af te lossen. En inderdaad, hij is de enige kandidaat van de 'basis'. De enige die al niet jarenlang in het bestuur heeft gezeten. Wat hem ook verweten wordt. Op het debat nam Roosens de houding aan van de man die er geen doekjes om windt. Tegenover Blanpains optimisme stelde hij zijn pessimisme: het gaat slecht en het zal nog slechter gaan. De universiteit heeft weinig politieke invloed, we moeten

Vervolg op volgende blz.

Vervolg van vorige blz.

Profielen

dat niet verbergen. De besparingsmaatregelen gaan ons zwaar treffen. We moeten ons afvragen in hoeverre wij als universiteit geen luxe zijn voor de maatschappij in deze crisistijd.

Roosens doet geen beloften, zegt hij zelf, maar intussen wil hij zelfs lenen om de cultuursector van de studenten te steunen. Hij is ook de enige kandidaat die op een overtuigende manier aandacht heeft voor het onderwijsbeleid.

Roosens vindt dat het geld dat we nu hebben beter besteed kan worden. Een "blood, sweat en tears" belovend kandidaat, kenmerkend met een hart voor de studenten.

Van Gerven

Prof. Van Gerven tenslotte dient zich zonder meer aan als "de man met wie alles bespreekbaar wordt". Wie het interview heeft gelezen of aanwezig was op het debat weet dat Van Gerven de belangrijke problemen van onze universiteit als communicatieproblemen definiëert. En deze problemen zijn op te lossen Mits voldoende samenspraak en informeel overleg. En dat overleg moet nuchter gebeuren, met een precieze probleemstelling en met de wil tot een snelle afwikkeling.

Tijdens de konfrontatie bleek ook dat Van Gerven zich degelijk had voorbereid. Zo o.m. nam hij ongevraagd stelling ten opzichte van de beheersproblemen in het 't Stuc en wierp hij de vraag op of de A.S.R. niet aan dezelfde problemen leed als de universiteit. (Aan communicatiestoornissen).

Van Gerven: Communicatie...maar allerminst een doetje...

Net zo min als Roosens is Van Gerven dus bang om standpunt in te nemen op controversiële gebieden. Herinneren we eraan dat hij in het interview met Veto suggereerde dat de crisis mogelijkheden vrijmaakte. Met name wordt z.i. met de eventuele loskoppe-

ling van subsidiëring en studentenaantallen de weg geopend naar een discussie over de vraag of we zoveel mogelijk studenten moeten opleiden dan wel of we een redelijk aantal studenten zo goed mogelijk moeten opleiden.

En Van Gerven is bij ons weten ook de enige kandidaat die meer structurele inspraak van de studenten (meer stemmen maw.) als iets schadelijks heeft bestempeld, - zij het dan niet in die bewoordingen. (En De Somer buiten beschouwing gelaten natuurlijk.)

Ziedaar een paar voorbeelden om duidelijk te maken dat Van Gerven, al wil hij alles bespreekbaar maken, niet direct een doetje is. Van Gerven heeft, ook al via zijn vak (economisch recht), goede relaties met de zakenwereld en vermoedelijk, zoals hij tijdens het debat suggereerde, met de kabinetten. Voor hem, net zoals voor de andere kandidaten, blijft de vraag hoe echt zijn profiel is.

Uit de commentaren achteraf kunnen we opmaken dat, voor de studenten althans, Roosens en Van Gerven 'best overkwamen' die maandagavond. Wat niet wil zeggen dat ze al in de tweede ronde zitten. Er is immers nog altijd prof. De Somer. En hij is het al, de anderen moeten het nog WORDEN.

OPMERKELIJK KORT - KORT

Zoals bekend is De Meester een dynamisch man. Kijk maar naar zijn carrière. Maar nu wil hij dezelfde dynamiek ook op Kultuurraad overplanten. Je moet die structuren niet voor vele jaren vastleggen zegt hij. En laat nu het VTK juist één van de best gestructureerde kringen zijn. Zij ten minste weten dat dynamiek goed gestructureerd moet zijn om er iets mee te doen.

Blanpain weet wel waar de klepel hangt. Hij wil de enorme dynamiek - lees : turn-over - onder de bestuursstudenten opvangen door ze in crash-courses te stoppen. Dat zijn cursussen in zowat alles rond universitair beheer. Voor de liefhebbers, Kringraad A.S.R. organiseert zijn volgende crash-course in september. Blanpain zorgt dus voor docenten.

Diezelfde kandidaat vindt het schandelijk dat de beurzen nog niet (helemaal) uitbetaald zijn. Hij stelt voor om met zijn allen naar Brussel te gaan en daar onze rechtmatige belangen bij de politiciers te gaan verdedigen. Aan zoveel heftigheid had het publiek zich niet verwacht. Blanpain werd bijna op de handen buiten gedragen.

Roosens had ook wat in zijn mars. Hij wil de professoren stimuleren om beter les te geven. Daartoe wil ie goede docenten eerder een jaar vrijstellen van hun lesopdracht om aan wetenschappelijk werk te gaan doen. Is lesgeven dan zo'n last dat het een beloning is er vanaf te zijn? En wanneer gaat men goede studenten eens een jaar vrij geven? Het moeten niet altijd bissers zijn die jaren bijkrijgen om zich aan wetenschappelijk werk te wijden.

Van Gerven wil de professoren niet langer verplicht zien om nog zes uur les te geven. Zo worden er ook minder cursussen geprogrammeerd. Maar of de kleine man daarmee gelukkig is? Die proffen doen niks zal ie zeggen. Ze geven zelfs geen les. En zijn zontje van acht : pa, ik wil geen fiets. Ik wil een toga. Van Gerven weet niet waaraan hij begint.

Roosens vindt óók dat meer zaken bespreekbaar moeten worden. Daarvoor moeten er officiële vergaderingen komen tussen een select gezelschap van studenten, de POC-voorzitter, en enkele niet geviseerde professoren. De POC is de permanente onderwijscommissie. Niet-geviseerde professoren zijn professoren waarop niet zo direct kritiek wordt uitgebracht. Daarmee hoopt Roosens de POC-werking te verbeteren. Volgens Roosens, Blanpain, Van Gerven en De Meester is die werking inhoudelijk zwak. Voor Janssens daarentegen is ze bevredigend.

De Meester tenslotte wil ons werk tot 1800 uur per jaar beperken. Door deze randvoorwaarde zou de studiedruk niet verder kunnen stijgen. Maar de programma's zouden dan ook moeten worden ingekrompen en dát zal De Meester niet glad zitten. Er kan natuurlijk over worden gepraat.

Krijgt 't Stuc nog geld ?

Nu 't Stuc geen BTK'ers meer krijgt en nu er duidelijk gevaar bestaat dat cultuur bovendien niet meer subsidiëerbaar zal zijn binnen de wetgeving op de sociale sector zijn de Kultuurraadsmensen koortsachtig op zoek naar fondsen. Wordt Leuven een kultuurloze universiteit of springt de K.U.L. wellicht bij met haar niet onaanzienlijk kapitaal ?

De rektorkandidaten zullen later, als ze het eenmaal tot rektor geschopt hebben, in voorkomend geval een zware vinger in de pap hebben. Hoe staan zij tegenover cultuur ?

De balans is positief. Allemaal staan ze achter cultuur en met enige nuance vinden ze ook dat de universiteit de plaats is om aan spitscultuur te doen : het domein van de menselijke kunstervaring vergroten, zoals de universiteit dat ook op wetenschappelijk gebied doet.

Maar er is geld nodig. Hoe gaat, vroegen we aan de kandidaten, de universiteit bijspringen ?

Van Gerven

Voor Van Gerven, die hier als eerste aan het woord kwam, zijn subsidies vanwege de universiteit te verbinden met controle vanwege de universiteit. (p.15vv) En die controle zou nagaan "of dit geld, dat tenslotte door de gemeenschap ter beschikking wordt gesteld, toch wordt gebruikt voor de culturele voorzieningen, zoals die worden opgevat door de studenten in het algemeen." (sic, p.16)

Prof. Van Gerven maakt verder een onderscheid tussen "kultuurraad, waar

De verwijzingen tussen haakjes slaan op de volledige tekst van het debat. Deze kan op de kringraad of bij de presidia ingekeken worden.

men probeert aan te sluiten bij wat studenten in het algemeen voelen en anderzijds, het Stuc dat een beleid wil voeren op gebied van cultuur en probeert daar de gemeenschap voor warm te maken, ook al zou die gemeenschap daar niet voor te vinden zijn." (p.16)

Ofwel heeft prof. Van Gerven zich hier verkeerd uitgedrukt, ofwel bedoelt hij wel degelijk dat het Stuc in de toekomst niet door de universiteit zal worden gesubsidieerd. De "populaire" cultuursector (kultuurraad, fakulteitskringen) daarentegen wel.

Hij vervolgt zijn uiteenzetting aldus : "En vandaar (gezien het onderscheid in doelstellingen tussen Kultuurraad en het Stuc, nvdr.) vind ik het een goede optie die u genomen hebt, om het Stuc

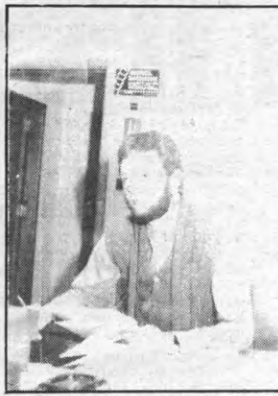
Roosens

Roosens' opstelling is even éénduidig. De bevordering van de cultuur is altijd al een doelstelling van de K.U.L. Leuven geweest. Persoonlijk vindt hij dat "die zaak van cultuur... geweldig gehyprototiefierd is, ondervoed... Die mensen (van Kultuurraad, nvdr.) hebben het zelf moeten aangeknutselen." Zijn gevoelens is, "als men van die franks, die men nu in cultuur gebruikt voor een bepaald doeleinde, proportioneel ... in andere domeinen evenveel zou maken in onze universiteit, dan zouden wij er bijzonder goed voorstaan."

Roosens gaat verder : "Ik ben er dus zeer voor te vinden, ook al moeten wij daarvoor schulden maken, in de cultuursector op een gevoelige manier ... meer te investeren dan we nu doen." Hij stelt daarbij één voorwaarde, prijs tegengesteld aan wat Van Gerven vindt, n.l. dat het Stuc zich niet mag losweken van de cultuursector van de studenten. (p.19)

Janssens

De standpunten van de andere kandidaten liggen ergens tussen de twee bovengenoemde. Prof. Janssens vindt het Stuc als kultureel centrum belangrijk.

Wim Scheëre, afgevaardigde van de Winkring in de Kultuurraad A.S.R., ondervroeg de aanwezige kandidaten over de toekomst van de cultuur aan de KUL.

Het vult een lacune op in de cultuurvoorziening. De huidige eisen (5,5 miljoen) aan de A.R. zijn wat te groot, maar "een gereduceerd voorstel" is wel haalbaar. Hij vindt dat de cultuurwerking van de studenten "het volste recht heeft" op "een zekere logistieke en administratieve service" van de universiteit.

De Meester

De Meester vraagt een "inleiding tot cultuur" voor iedereen aan de unif. Verder tijd en ruimte om aan cultuur te doen. De universiteit heeft een "speciale rol" om "experimentele cultuur" te brengen.

"Ik meen dat cultuur zoals gebracht door Stuc, zijn ruimte moet krijgen, zijn middelen, maar ik zou daar niet te lang bij stilstaan omdat het gelukkig iets is van studenten en studentenstructuren evolueren. Men moet dat niet willen vastleggen voor zéér vele jaren, het is goed dat daar een dynamiek insteekt." (p.22)

Blanpain

Voor prof. Blanpain kan "aan deze zaak, die nu zeer minimaal is, niet worden afgebouwd." We moeten streven naar erkenning door het Ministerie van Nederlandse Cultuur. Bij de subsidies van dat ministerie moeten zich een deel van de inschrijvingsgelden en een stuk eigen middelen van de universiteit voegen. (p.18)

Dat zou volgens Blanpain het Stuc en Kultuurraad draaiende moeten houden. Eén ding is wel duidelijk, wie het Stuc wil steunen, stemt Roosens.

Waarover wordt er gestemd?

REDAKTIE :
BRUNO LEYNSE

Op het debat van maandag 23/3 ll. werd weinig beloofd, zelfs weinig gezegd. Niet zonder reden, want elke toevanging raakt belangen, elke hervorming vergt inspanningen en ernstige veranderingen zijn stevast onpopulair. Op deze bladzijden bespreken we de standpunten van de kandidaten in enige gloeiend actuele kwesties, met name de toenemende mislukkingen en de stijgende studiedruk, de besparingen op de sociale sector, de toekomst van onze sport en cultuur. In tegenstelling tot wat in de interviewserie werd betracht, zullen we ons hier te buiten gaan aan enige commentaar en probleemanalyse.

Leuven solidariteit met
België voor '73 Schiedon

MECHELEN
SONDERDAG 10 APRIL 81
FISCHER-Z

Het studentenpanel. V.l.n.r. Luc Ceyskens, VTK (Sportraad); Wim Schèbre, Wina (Kultuurraad); Jan Sempels, informatica (Kringraad, Akademische Raad); Danny Vandenbroucke, Mercator Sociale Raad, Raad voor Studentenvoorzieningen).

Harder werken minder succes

Zoals in het inleidende artikel op de voorpagina werd gezegd moet er tegenwoordig harder worden gewerkt en bestaat er toch minder kans op slagen. Er is een gestage tendens naar meer stof en minder succes. Om nog enige markante cijfers te geven: in ekonomie daalden de slagingspercentages tussen '71 en '78 met 20,1% tot 39,8%; in lichamelijke opleiding over dezelfde periode met 20,6% tot 38,2%; in farmacie met 14,9% tot 37,7%; in pedagogie met 15,7% tot 36,7%; in psychologie met 23,7% tot 27,8%. Cijfers geldig voor de eerste kandidatuur. (Bron: U.S.B.)

Bij zulke schokkende vaststellingen vraagt men zich af waar de oorzaken liggen. Worden de studenten misschien met het jaar (gemiddeld) dommer?

In een nota van 4/4/79 wijst het Universitair Studie Bureau van de KU. Leuven de daling van de slaagpercentages aan de daling van het aantal studenten met een 'kansrijke' vooropleiding (bv. Latijns-Grieks). Dat komt erop neer dat men de daling (relatief) van de slagingskans aan de KU. Leuven wijt aan de toename, in absolute cijfers, van het aantal 'minder goed voorbereide' - dus 'dommere' - studenten. Hoe kleiner het aantal goed voorbereide studenten dat naar de unief komt - kleiner tegenover het totale aantal studenten - hoe lager de gemiddelde slagingskans gemeten over

alle studenten, dat is logisch. Maar toch onjuist, want geeft men aan deze kleinere wordende groep met 'de goede vooropleiding' in '77-'78 dezelfde kans als in '72-'73, dan komt men rekening houdend met deze veranderde samenstelling van de nieuwe eerste kannersgeneratie tot het theoretische slaagpercentage van 48,6% in '77-'78. In '72-'73 was dat nog 49,2%. Of m.a.w. de toename van het aantal minder goed voorbereide studenten verklaart slechts 0,6% van de daling in de slaagpercentages. Deze daling bedroeg tussen '72-'73 en '77-'78 echter in feite 7,3%. Of: 6,7 procent van de daling in slaagpercentage blijft onverklaard. Bij de daling van het succes van eerste kanners spelen dus nog andere factoren dan het feit dat er minder mensen uit de "klasieke opleidingen" voortkomen. Welke zijn die?

De Kringraad van de A.S.R. schuift de studiedruk als een belangrijke faktor naar voren: er wordt gewoon meer van de studenten gevergd tegenwoordig. Teveel zelfs.

En voor die evolutie kunnen enige oorzaken worden aangegeven die aantonen dat meer controle op het onderwijsleerproces vanwege de studenten een goede zaak zou zijn, niet alleen voor de studenten maar ook voor de professoren.

De oorzaken van de tekorten in de universitaire vorming zijn structureel, d.w.z. ze zijn niet van toevallige aard, ze zijn niet te wijten aan de ingeboren slechtheid van sommige individuele professoren en dergelijke meer.

Geen onderwijsbeleid

(1) Globaal, zoals er in de brochure "Studiedruk" (Kringraad, 1981) wordt aangegeven, ontbreekt er een onderwijsbeleid aan deze universiteit. De onderwijsstudiediensten van de K.U.L. zijn onderbemand en lijken eerder onrustwekkende feiten weg te moffelen dan te verhelpen.

De studentenaantallen aan de K.U.L. blijven stijgen, maar het aantal mandaten voor begeleiding wordt niet evenredig verhoogd. Onderwijsexperimenten zijn klein in aantal en krijgen eerder weerstand dan steun van de academische overheid (cfr. de moeilijkheden met projektonderwijs in sociale pedagogiek).

Expansie wetenschap

(2) Een andere structurele oorzaak van o.m. stijgende studiedruk ligt gewoon in de expansie van de wetenschap. Alle dagen komt er kennis, dus leerstof, bij en deze evolutie moet gecounterd worden door een bewuste onderwijspolitiek. Bij afwezigheid van zo een positieve stimulans zouden de studenten minstens de mogelijkheid moeten hebben van controle. Ze moeten kunnen zeggen: stop, dat hoofdstuk doet de emeroverlopen, die cursus is er teveel aan. Een structurele verandering die effectief zou zijn ware dus het installeren van een paritair comité om programawijzigingen te volgen. (Dat gebeurt momenteel in geneeskunde.)

Statuut professoren

(3) Een derde structurele oorzaak die zorgt voor tekorten in de onderwijsverstrekking is het statuut van de professoren. Bij de professoren ligt de klemtoon voor promotie, benoeming of gewoon prestige op het wetenschappelijk onderzoek en dito publikaties. Als gevolg daarvan gaat minder aandacht naar het onderwijsleerproces, didaktiek, samenstelling van de cursus, enz... De benoemingscriteria moeten hier worden aangepast. Het is niet vol-

fessoren autonomie van onderwijs en onderzoek. Tussen professoren bestaat de stilzwijgende overeenkomst (collegialiteit) zich niet te mengen in elkaars "interne aangelegenheden". Dat maakt het moeilijk om een programma in zijn geheel te bekijken. Dat zou immers impliceren dat professoren gaan ingrijpen in elkaars cursussen.

Deze drie factoren maken stuk voor stuk duidelijk dat "de gebruiker" van het onderwijs een serieuze controle moet krijgen op het onderwijsleer-

ONDERWIJS

doende van, zoals nu het geval is, te zeggen dat pedagogische referenties aan de dossiers MOGEN worden toegevoegd.

Verder moedigt de verplichting voor een prof om vijf uur les te geven de neiging aan om cursussen te scheppen wanneer men iemand wil 'plaatsen'. Programma's worden derhalve meer dan eens naar de maat van de kandidaat-lesgevers gesneden, en niet, of toch niet op de eerste plaats, gezien vanuit de noden van een opleiding. Vandaar dat men zeer zelden komt tot het toetsen van programma's aan doelstellingen, ja dat er soms zelfs geen doelstellingen worden opgesteld. Rector De Somer zelf heeft deze corruptie in zijn openingspeech '80 aangeklaagd.

De academische vrijheid garandeert aan de pro-

ces om voor hemzelf een goede opleiding - en één die niet nodeloos wordt verzwaard - te waarborgen.

Kontrole noodzakelijk

Een belangrijke vraag tijdens de confrontatie was dan ook precies in hoeverre de kandidaten bereid waren aan de studenten meer inspraak te verlenen in onderwijszaken.

En wat stél je dan vast? Over de problemen zelf bestaat geen discussie. Alle kandidaten, met uitzondering van prof. De Meester, die zichzelf tegenspreekt, gaan ervan uit dat er inderdaad een "herdenking" nodig is "van onze veel te veel uitgewaardeerde programma's" (Janssens, p.8). Alle kandidaten zonder uitzondering verwijzen naar

Vervolg op volgende blz

M. Janssens: "De rol van de studenten, vooral als gebruikers, is heel belangrijk bij het evolutionaire denken inzake onderwijsprogrammering."

WAAROVER WORDT ER GESTEMD?

Vervolg van vorige blz.

P. De Meester: "...het is duidelijk dat elke studie kritisch moet zijn, vooral aan de universiteit..."

de vijf uren cursus die vereist zijn om een prof te kunnen benoemen. Daar ligt volgens hen de oorzaak van het overaanbod aan stof. Die vijf uren norm moet worden afgeschaft - al ziet men niet hoe dat zal kunnen. Wezenlijk, ons inziens, is echter ook dat de vijf uren norm niet de enige oorzaak is. Fundamenteel is dat de professoren, om het zo uit te drukken, "tegelijk wetgever en belanghebbende" zijn in deze kwestie. Aangezien hun invloed in de fakulteitsraden - die op onderwijsvlak de belangrijkste besluitvormingsorganen zijn - uitgedrukt wordt in een (gemiddeld) stemmenvolume van 65% maken zij daar onbedreigd het mooie weer uit. De verlenging van de studieduur met een vijfde jaar zoals die in pedagogie en psychologie in '79 werd gelanceerd (en die nu principieel is goedgekeurd) is een goed voorbeeld van de gevolgen daarvan. Hier ging de impuls niet uit van een fundamentele herziening van de opleiding. De chronologie der gebeurtenissen was anders: eerst werd besloten tot een verlenging tot vijf jaar en toen pas ging men zich afvragen wat men allemaal in een vijfde jaar kon steken. De eigenlijke inzet van die vijf jaar waren de extra-uren, extra-subsidies en extra-mandaten die een vijfde jaar aan de faculteit (en aan de professoren) zou opbrengen. Dat ver-

klaart de eigenaardige chronologie. Een statutaire 65% meerderheid voor één bepaald groep is simpelweg TE VEEL. De verleiding om enkel met de eigen groepsbelangen rekening te houden is te groot. Als we dan nagaan in hoever de rector-kandidaten bereid zijn deze toestand te herzien, zijn we vlug rond. Van Gerven, De Meester en Blanpain vinden structuren in deze zaak "weinig belangrijk" (De Meester). Van Gerven vindt dat de studenten nu al veel te zeggen hebben. Ze bereiden de vergaderingen immers voor, stemmen en bloc, en er wordt naar hen geluisterd omdat ze "de jeugd" zijn (interv., p.16). Hun impact is belangrijker dan hun stemmenaantal zou laten vermoeden. Dat stemmenvolume in de fakulteitsraden bedraagt minder dan 12%. Hoeveel groter dan 12% schat Van Gerven hun impact? Twintig procent? Vijfentwintig procent? Voor Van Gerven is het een "kwestie van gesprek van mens tot mens". Na elke verandering in de machtsstructuren afgevoerd te hebben, wordt het probleem herleid tot de vraag: hoe kan men de fakulteitsraden en onderwijscommissies, die over de programma's beslissen, ertoe brengen hun werk meer diepgang te geven? Van Gerven geeft toe dat "wij allemaal in fakulteitsraden, departementsraden, onderwijscommissies, veel te veel pra-

ten over procedurele mogelijkheden en over personalia (...) en veel te weinig over de inhoudelijke aspecten van het (...) curriculum." (p.49) Maar de oplossing daarvoor, zo zegt ook De Meester, is meer beleidsvoorbereidend werk in gemengde commissies van professoren en studenten (en voor De Meester ook afgestudeerden). M.a.w. het probleem wordt daarmee niet meer gedefinieerd als iets waarin alerhande belangen (benoemingen, financiën van de faculteit) een rol spelen, maar als iets "dat slechts deskundigheid vereist."

Prof. Janssens en prof. Roosens wijken in de grond weinig af van het standpunt van hun collega's. Alleen doet Janssens de verregaande uitspraak dat "de student een bestendige controle zou moeten uitoefenen, zowel op de programmering, alsook op de evaluatie van het hele didactische proces." (p.53) Hij vindt de huidige toestand anderzijds bevredigend, zodat we vraagtekens stellen achter zijn openhartigheid.

Prof. Roosens pleit, in tegenstelling tot Van Gerven e.a. niet voor het installeren van informele overlegstructuren, maar voor het verbeteren van de officiële. Roosens is trouwens bij ons weten de enige kandidaat die zichzelf uitgesproken heeft vóór meer inspraak vanwege de studenten (in een gesprek met het bureau van de kring sociale wetenschappen).

Samengevat

In dit artikel werden enige serieuze vervelende evoluties van de laatste tien jaar besproken. De slaagpercentages in de eerste kandidatuur zijn in zeven jaar tijd in humane wetenschappen met gemiddeld 12,6% gedaald en in positieve wetenschappen met 4,9%. In sommige fakulteiten ligt de daling zelfs rond de 20%. De oorzaken van deze daling moeten o.i. niet worden gezocht in een acute daling van het intelligentie-peil of de motivatie van de studenten. Veel meer moet hier worden overwogen in hoever de eisen die aan de studenten worden gesteld niet stelselmatig worden verhoogd, bijvoorbeeld door het opdrijven van het aantal contacturen of van de hoeveelheid stof.

De rector-kandidaten zijn het erover eens dat daar inderdaad een oorzaak kan liggen - ze accepteren tenminste dat de omvang van destof aanzienlijk is gestegen - maar over de oorzaken van destijging lopen de meningen uiteen. Wij houden het erbij dat deze oorzaken structureel zijn. De profen worden in het huidige systeem niet aangemoedigd om voldoende aandacht te besteden aan hun didactisch werk. Er is geen onderwijsbeleid dat didactische vooruitgang stimuleert. Bij de programmering staat niet de kwaliteit van de opleiding centraal, maar draait het al te vaak rond personen die "moeten benoemd worden". Menslotte moedigt de academische vrijheid het individualisme van de professoren aan.

Met de exponentiële groei van de wetenschap gaat een even exponentiële uitbreiding van de leerstof samen. Dat is de evolutie die moet tegengehouden worden.

In de gegeven omstandigheden hebben de professoren eigenlijk alleen maar voordeel bij die expansie. Meer cursussen betekent immers meer benoemingen, meer geld, meer invloed. De student is de klos. Daarom moet hij reële controle krijgen over programmawijzigingen.

En een reële controle kan niet zolang de professoren 65% en de studenten 11,8% van de stemmen blijven behouden in de fakulteitsraden.

Van de rector-kandidaten is niemand bereid het professorale machtsverwicht af te bouwen. In het interview met 'Veto' omschreef Van Gerven een eventueel belangrijk stemmenaandeel van studenten in een beslissings-gerechtigde onderwijscommissie zelfs als een "zwaard van Damocles" boven de professorenhoofden, dat een "open, experimentele" discussie zou verhinderen (volledige tekst p. 26).

Rector-kandidaten in moeilijke positie

Op de grote konfrontatie van 23 maart jl. zaten de rector-kandidaten in een onkomfortabele positie. Zij spraken immers niet voor hun echte kiespubliek. De professoren beschikken over ca. 600 stemmen bij de verkiezingen, de studenten slechts over 101. En reële veranderingen ten voordele van de studenten, dat moet onderhand geweten zijn, vergen een beperking van

de privileges van de professoren. Kan een kandidaat in die omstandigheden pleiten voor tegemoetkomingen aan de studenten? Moeilijk. Ofwel worden zijn uitspraken door de profen niet ernstig genomen (en wat zijn ze dan voor ons waard?), ofwel wordt hij wel ernstig genomen en verliest hij de stemmen van profen die vrezen dat hun autonomie bij het bepalen van

inhoud, vorm, omvang en prijs van hun cursussen in het gedrang zal komen. Want daar gaat het ons om: de professoren moeten inzien dat er teveel wordt gedoceerd, dat de omvang van de cursussen en het aantal uren niet kunnen blijven stijgen en dat er globaal meer bezinzing moet komen over de kwaliteit(en) van onze opleidingen.

De soep wordt nooit zo heet gegeten als ze wordt opgediend. Tijdens de konfrontatie zocht elk van de kandidaten dan ook naar wegen tussen de studenteneisen en de beperkingen die de professoren hen stellen. De studenteneisen zijn bespreekbaar, maar dan op een informele manier, in rustige besloten ruimtes. En zo dat de autonomie van de professoren niet wordt aangetast. Aangeeft moet worden dat kandidaat Roosens als enige pleitte voor officiële onderhandelingen over onderwijskwesties. Zij het dan ook in aparte ontmoetingen met de POC-voorzitter en een beperkt aantal professoren.

Dezelfde kandidaat vatte het dilemma waarvoor de rektoren-in-spe maandagavond stonden goed samen toen hij repliceerde op vragen van Danny Vandembroucke. De vraag was wat de kandidaten gingen doen om volgend jaar de beurzen tijdig uitbetaald te krijgen. Deze beurzen moeten wettelijk voor 75% vóór 1 januari zijn uitbetaald. Nu gebeurt dat begin april. Roosens antwoordde: "Ik denk dat kandidaten-rektoren ook moeten hebben en da's op dit ogenblik met deze voeten wordt gespeeld (gelach in de zaal). Wie zou durven zeggen dat ze niet hun volle gewicht, als ze gewicht hebben, in de schaal zouden werpen."

OPMERKELIJK KORT - KORT

Van Gerven sloeg de zaal met verstomming door te vragen om de fakulteitsparkings op te breken en er pelouses aan te leggen. Omdat de studenten bij mooi weer zouden kunnen samenspreken. De goede man bedoelde waarschijnlijk samen spelen. Nu gebeurt dat in het stadspark. Van Gerven sprak ook over eenvoudige sportmanifestaties op deze gazons. Hij is waarlijk de man van de "Universiteit met het Menselijk Gelaat", dat lijkt geen twijfel.

Voor Roosens moeten wij als universiteit een klein beetje een verantwoordelijkheid nemen tegenover de gemeenschap en even nadenken in hoeverre dat dit zwembad een luxe is. We geven hem gelijk. Het nieuwste sportkompleks zou zeshonderd miljoen kosten. Da's niks, want het komt er toch nooit. Het heeft wel al meer dan 20 miljoen gekost aan onbruikbare vóórstudies. En dan maar de A.S.R. afschaffen omdat er zgn. geen geld is. De A.S.R. is inderdaad geen voorstudie.

Het enige incident tussen de kandidaten kwam er toen Blanpain met bier begon te spelen toen Roosens aan het spreken was. Roosens vond dat Blanpain de kloun uithing. De zaal vond ook dat Blanpain moest optellen. Even later repliceerde Blanpain dat Roosens goed zat aan de bodem van de universiteit. De zaal heeft Blanpain toen uitgegloten.

Minder sociale voorzieningen

Door de band genomen zijn de kandidaten zeer pessimistisch over het sociale beleid aan de universiteit in de komende jaren. Hun uitspraken bleven dienovereenkomstig zeer vaag.

Sommige redeneringen verdienen wel speciale aandacht. Zo was er bv. de zéér juiste gedachte van Marcel JANSSENS die vond dat de NUHO-studenten onheus worden betiteld. Het Niet-Universitair Hoger Onderwijs is het meest toegankelijk voor de lagere middelen uit de maatschappij, maar de beurzen aldaar zijn het laagst en de sociale sector (restaurants, woongelegenheden e.d.) is er het minst uitgebouwd. Een ware democratiseringspolitiek is er dus op gericht die mensen meer kansen te geven.

"Het gaat erom de kansarmen het meest kans te geven", en de gelden daarheen te versluizen waar ze het meest nodig zijn.

De Sociale Raad van de A.S.R., die deze gedachte al jaren verdedigt (samen met groepen als VVS-SVB bv.), kan nu vaststellen dat haar acties resultaat hebben tot in de hoogste regionen.

Het probleem tegenwoordig is helaas dat de regering - die dezelfde lijn steunt - overgaat tot een herverdeling tussen minvermogenen. Wie al weinig heeft krijgt nu nog wat minder om een nog minvermogender collega uit het NUHO wat minder minder te geven.

De voorstellen van prof. Janssens zijn defacitistisch. De regering heeft jaren lang te weinig geld uitgegeven om de lagere inkomenscategorien te steunen bij hun onderwijs. De regering ziet dit nu in. Ze moet consequent zijn en het geld beschikbaar stellen om haar fouten uit het verleden goed te maken.

Met de versluiting van geld naar het NUHO zit er trouwens nog iets mis.

Het NUHO is het meest 'gedemocratiseerd' omdat deze opleidingen minst toekomst bieden, omdat ze het minst in aanzien staan, etc... De politiek die sinds '54 door de regering wordt gevolgd gaat uit van de idee dat lui uit de lagere klassen van de bevolking - voorzover ze bekwaam zijn - in staat moeten gesteld worden het even ver te schoppen als hun fortuinlijker collega's uit de hogere klassen. Met het afbouwen van de universitaire sociale sector leg je je er definitief bij neer dat de universiteit een elite-instelling is voor de hogere inkomensklassen. Wie de pech heeft zoon/dochter te zijn van een arbeider of een lagere bediende moet dan maar naar het NUHO gaan. Of hij een Einstein is of niet.

Kandidaat VAN GERVEN vindt ook dat er prioriteiten moeten worden gelegd. Net zoals Janssens wil hij niet langer het accent leggen op het brengen naar de universiteit van minderbevoegde studenten. Hij wil meer aandacht voor de mensen die er al zijn. Of m.a.w. nádat minderbevoegde studenten hier geraakt zijn wil hij hen gaan verzorgen. Zij worden dan positief gediskrimineerd, krijgen een voorkeursbehandeling. Meer aandacht

van docenten en sociale diensten speciaal voor hen. Prof. VAN GERVEN overtuigt o.i. het effect en de mogelijkheid van zulke behandeling.

Ze zou bovendien meer geld kosten... of ten koste gaan van de huidige politiek om iedereen een kans te geven aan de universiteit (op papier). Van Gerven begint immers zelf met te zeggen dat we "in een ogenblik van beperking wat middelen betreft" zijn (p.29). En dan moet je prioriteiten leggen. Je doet ofwel het ene ofwel het andere. Maar zeggen dat je ze met minder geld allebei gaat doen is ongelofwaardig.

BLANPAIN is in dat opzicht realistischer. Die vindt dat de universiteit geld genoeg heeft om de deficieten in de sociale sector - dit jaar 17 miljoen - door de universiteit kunnen worden bijgepast. Mits besparingen op energie, afschaffing van belasting op haar studentenkamers en wat bijpassen uit het vermogen. Daarmee wil hij de huidige politiek voortzetten. Vorig jaar heeft de Raad van Beheer ook al besloten het deficit uit het niet-geaffekteerd patrimonium te dekken. Het Rekenhof heeft intussen aangeept dat dit een vorm van fraude is. In zijn jaarboek stelt het: "Die handelswijze vermindert immers onrechtmatig de post inschrijvings- en examen gelden in het niet-geaffekteerd patrimonium, aangezien artikel 2 van het koninklijk besluit van 8 april 1976 in soortgelijke uitgaven niet voorziet."

Met Blanpains voorstellen mogen we dus ofwel een ingrijpen van de regeringscommissaris verwachten, ofwel een verhoging van de inschrijvingsgeld. Prof. DE MEESTER beperkte zich tot de nuchtere opmerking dat er in de Raad voor Studentenvoorzieningen alternatieven moeten worden besproken en dat daarbij vergelijkende kostenberekeningen moeten worden gemaakt. De Meester is daar zeer juist in. Door het onbesuisd invoeren van bv. selectieve almprijzen zou het hele stelsel kunnen instorten (bv. door scherpe daling van het Kliñteel).

Danny Vandenbroucke (Mercator), panellid.

Prof. ROOSENS ten slotte vond dat er geen voorstellen kunnen worden gedaan zolang de omvang van de besparingen niet duidelijk is. Hij vindt wel dat een afbraak van de toegankelijkheid-van-de-unief-voor-alle-bevolkingsgroepen onaanvaardbaar is.

Verontrustend in dit alles is de algemene tendens om

R. Blanpain: "Wanneer wij naar de programma's kijken stellen wij vast dat in heel wat fakulteiten op veertien jaar tijd het aantal lessen verdubbeld is, en dit is wat mij betreft als dusdanig overdreven. Er blijft te weinig tijd vrij om zelf creatief iets te doen."

Sport: 20 000 000 over de balk

In zijn tussenkomst over het onderwerp "sport" ging Blanpain er hard tegenaan. Hij bepleitte de invoering van een sportnamiddag (die bestond vroeger al) en vond dat er met minder geld veel meer kan worden gedaan op het stuk van infrastructuur. Citaat: "Op dit ogenblik liggen projecten voor die eenvoudig prestigeprojekten zijn en die meer dan 600 miljoen gaan kosten. Die projecten zijn nu niet haalbaar en binnen tien jaar niet. Wij moeten het eenvoudiger, kleinschaliger, maar effectiever doen."

Wat kan gebeuren is de bouw van een eenvoudig zwembad. 25 meter. (...)

Met een 25-meterbad kan men met een twintig miljoen investering onmiddellijk aan de slag en zou Leuven minstens één zwembad hebben.

We moeten naar een tweede, eenvoudige sporthall, op systeem van Nederland, eenvoudig en goedkoop. We moeten durven zeggen dat Gent met tweemaal minder aan kosten driemaal meer sporthall heeft dan Leuven en nog een zwembad erbij.

In de derde plaats kan men de gronden die achter Terbank liggen tot voetbalterrein e.d. onmiddellijk klaarstomen.

Ten vierde moet men eenvoudige afspraken maken, o.m. met de Josefieten, die

op dit ogenblik twee sporthalls bouwen. Dan zijn er gemakkelijk afspraken te maken met de Stad op het stuk van de Celestijnenlaan, om 's avonds het zwembad klaar te zetten. Met een minimum aan middelen kan men veel meer bereiken." (p.58) Einde citaat.

Daarmee zegt Blanpain onomwonden dat er tot nog toe weinig of geen initiatieven zijn genomen om de sportinfrastructuur te verbeteren. Dat komt dan weer op rekening van De Somer en Servotte. Hoewel Blanpain toch ook zo'n vijf jaar in de Raad van Beheer heeft gezeten.

(Zie ook voorpagina)

Beledigende ondervertegenwoordiging

Voor de rektorverkiezingen '81 zijn er 841 kiesgerechtigden. Alle maken zij deel uit van de fakulteitsraden of van de Akademische Raad. Deze groep van 841 valt uiteen in 544 full-time hoogleraren - dat zijn alle hoogleraren van de K.U.Leuven, one man, one vote -, in 56 part-time hoogleraren, 128 assistenten, 101 studenten, 11 vertegenwoordigers klinisch personeel en 1 lid van het administratief en technisch personeel (de Algemene Beheerder). De professoren hebben dus 600 stemmen, de studenten 101. Er zijn 21.157 studenten

aan de K.U.Leuven. Elke stem van hun kant vertegenwoordigt 209 studenten. Of m.a.w. één professoren-oordeel wordt evenwaardig geacht aan het oordeel van 209 studenten. Of nog, indien de professor op dezelfde basis als de studenten vertegenwoordigd waren in het kiescollege zouden zij beschikken over welgeteld 2,6 stemmen (voor de full-time hoogleraren). Nu zijn er dat, zoals gezegd, 544. In alle ernst mag men zich afvragen of deze stemmenverhouding de bijdrage van de studenten aan het universitaire leven op een juiste manier weerspiegelt.

Enquête in biologie Feestelijk Fiesta

Reeds verscheidene jaren is er in biologie een zekere misnoegdheid te zien over het aangeboden vak - kenpakket. Afgestudeerden beklagen zich erover dat ze ooit deze richting hebben gekozen, Leuven is "hopeloos verouderd", de studenten zelf hebben heel wat kritiek op het doercedrag van bepaalde professoren, op de lesinhoud, het examensysteem, enz. Allemaal de klassieke onderwijsproblemen, maar in biologie blijken deze toch uitzonderlijke toestanden te leiden. De etterbuil schijnt langzamerhand rijp te worden, nu voor het eerst studenten met hun ontevredenheid naar buiten zijn gekomen in een brochure. Deze geeft de resultaten weer van een enkele afgelopen academiejaar gehouden werd over de onderwijssituatie in biologie.

De drijvende kracht achter de enkele was gelegen bij de studenten van 2de lic dierkunde van 79-80. Waar de aktie aanvankelijk gericht was op één bepaald docent in de licenties, zag men naderhand in dat het probleem zich over heel de lijn stelde. Een officiële blamage, via een openlijk schrijven aan de dekaan, werd bovendien niet opdoortuun geacht voor de studenten. Er was echter een groep ontstaan van mensen die met de onderwijsproblemen waren be- gaan, en die er een grondige aanpak voor over hadden. Er kwam een globale enkele in het departement biologie over doercedrag, lesinhoud, examens, practica, dit met de steun van Kringraad, het WINA- praesidium (79-80) en de Dienst Universitair Onderwijs (DUO).

Nu, een vol jaar na het houden van de enkele, heeft de brochure haar uiteindelijke vorm gekregen. Toch vertoont ze een aantal schoonheidsfoutjes: naast de gebruikelijke tikfouten hebben de kabouter- tjes ook een gedeelte der

resultaten naar onbekende oorden doen verwijzen (zoals de gegevens over de relatieve studiebelasting in le kan). De brochure is duidelijk het produkt van team-work. Een door- gedreven opsplitsing en verdeling der taken heeft het voordeel de betrokkenheid van een groot aantal studenten bij de onder- wijswerking te verhogen, maar toont anderzijds de noodzaak van een nauwkeu- rige coördinatie bij het "convergeren" der resulta- ten.

Ook de opsplitsing in ver- schillende specialisatie- richtingen in de licenties plantkunde heeft voor de verwerking een probleem opgeleverd. Slechts één richting telt een vol- doende aantal studenten om het vormen van een statis- tische groep mogelijk te maken, en om de enkele nog een zeker anoniem ka- rakter te kunnen verlenen. Een positief teken is het feit dat zoveel mensen de enkele hebben ingevuld; het percentage schommelt in op één na alle jaren rond 60 %. De uitzonde- ring is 2e lic dierkunde met 90 % ingevulde ant- worten.

Men kan zich bij het uit- brengen van deze brochure echter wel vragen stellen. Het risico is groot dat men de enkele-resultaten niet langer als middel be- schouwt, maar als doel (dat eindelijk bereikt werd) De belangrijkste stap moet immers nog gezet worden, dat is: de enkele gebrui- ken voor datgene waarvoor ze in feite was bestemd nl. een werkinstrument zijn voor een vooruitstre- vende onderwijspolitiek. Het spijtige hiervan is misschien dat de "pace- makers" van het eerste uur afgestudeerd zijn, en de opvolging ervan meest- al een verlies van tijd en energie betekent. Hopelijk zal de nieuwe studentengeneratie in biologie van het gedane werk profiteren, we dui- men dus.

De organisatie van de Valkfeesten betekende voor de VRG-presidium-leden hard werken. Hierboven Tony Heeren aan de tap. Onder: Karel Peeters van Kerkelijk Recht als pensenbakker.

+ De brochure verscheen onder de titel "BIOS- Onderwijskrant" en is te verkrijgen op Kringraad- Van Evenstraat 2 D, 3000 Leuven. Prijs: 10 BF.

Nieuwe VRG ploeg

Op donderdag 26 maart 1981 werd het nieuwe VRG presidium verkozen. De "ploeg Lowie" telt, als we het goed hebben, 36 leden en heeft een serieu- s programma.

In een 14 bladzijden lan- ge brochure zet de ploeg haar ideeën voor het seizoen 1981-1982 uiteen. De informatiedoorstroming naar de rechtsstudent zal in de werking van de ploeg centraal staan. Informatie enerzijds van en naar de universitaire studentenorganen (ASR), anderzijds ten opzichte van de faculteitsorganen waarin de studenten ver- tegenwoordigd zijn. De ploeg garandeert dat de rechtsstudenten op een behoorlijke manier in de sportraad, de cul- tuurraad, de kringraad en de sociale raad van de A.S.R. zullen verte- genwoordigd worden.

Op sportgebied worden de klassieke intra- en in- terfacultaire kompeti- ties voorzien, maar ook "alternatieve sportmani- festaties" zoals een fietstocht in oktober en een dansmarathon in december. Het cultuurprogramma is bijzonder ambitieus. Een nieuwheid is het ge- plande filmabonnement. Van de Valk wordt volgend jaar een cultuurtempel gemaakt waar 't Stuc niks bij is, "plastische kunst, experimenteel to- neel en nog van die din- gen."

Belangrijk lijkt ons ook een initiatief dat al eerder in geschiedenis ingang vond: het pro- grammeren van films die verband houden met de in- gen studies.

Geweldig gedrum op het derde Grootse Valkfeest van het VRG. Weinstube, optreden, donker gok- kershol (plaatselijk) met verboden roulette, Haïtiaanse schminkstar-in-twee-minuten tent. En overal volk, volk, volk.

Door de rollende decibels van de Boxcars heen enige woorden wisselen met leden van het or- ganisatiekomitee (het presidium of wat dacht je). Het blijkt dat dit hele feestieve opzet geen of nauwelijks een commerciële karakter draagt. Voor het optreden van de Roots en de Boxcars moeten zoveel groene briefjes worden neergeteld dat er nauwelijks nog winst in kan zitten. En het optreden is gratis. Er wordt rekening gehouden met de anti-decibel liga: je kan gerust watten in je oren stoppen en zo de act staan aan te zien. Spetterende light- show zoals dat heet, met groen, geel, roos en helwit, enz., enz. en prima timings.

De zaak moet wel vroeg dicht (was het nu om twee of om drie uur?) want morgen gaat het academische leven terug zijn gang - de laat- ste vóór de vakantie en de blok - en tegen de komst van de vroegste professoren moet er nog worden gekuist. Voor de presidiumleden wordt het nog doorwerken tot zes uur. Dat is wel het nadeel van de plaats der bedrijvig- heid: de nieuwe grote hal (nou, nieuw) in het even nieuwe Valkgebouw. Geen uitspattin- gen tot de vroege uren in de tempel der rech- ten.

Wie bij het gehele gebeuren wint is alvast de grootste brouwerij van de stad. Deze verzorgt dan ook de accommodatie. Mag wel, want voor zo'n omzet wil iedereen tekenen.

Een heuse kermis, dit Valkfeest, met over al- le de wetenschap dat het zo ongeveer wel voor het laatst is dat je er nog eens echt kan uit- vliegen. Of invliegen.

De klassieke ontspan- ningsactiviteiten worden uiteraard verder georga- niseerd. Balans, het blad van de Rechten, is aan expansie toe en de cursusdienst gaat kenne- lijk harde onderhandelin- gen tegemoet om alles en nog wat goedkoper te kunnen leveren.

Op het strikte onderwijs- vlak staan twee enquêtes op het programma. Samen met de Dienst Universi- tair Onderwijs zal er ge- peild worden naar het do- cercedrag van de profes- soren en, belangrijker nog, naar de studiedruk die de rechtsstudenten tegenwoordig ondervinden. De examenregeling zal eventueel mee door de studenten worden opge- steld. Dat gebeurt al ja- ren in de WINA-kring en daar zijn de ervaringen zeer positief. De om- budslui noteren daar

een opmerkelijk laag aan- tal uitstelaanvragen.

De ploeg "sociaal" gaat zich serieus met de in- formatiedoorstroming bezig houden.

Huisvestingsproblemen, moeilijkheden met studie- beurzen en -leningen, de sociale sektor aan de unief: over dat alles wordt de rechtsstudent volgend jaar uitvoerig ingelicht. En klachten kunnen terecht op een heuse permanentie. Er worden ook mensen ge- zocht voor dienstverle- ning aan de school van Terbank voor mentaal-ge- handicapte kinderen en aan Kortenberg.

Na zoveel voornemens kan je alleen maar ho- pen dat het team van Lowie Witters ook aan medische begeleiding heeft gedacht. Voor zich- zelf.

LEZERS BRIEVEN

Reeds jaren loopt deze jongen met de gedachte rond dat een vrij podium of "centraal Open(1) podium" voor iedereen openstaat. Ieder- een bedoel ik dan. Dat heb ik zo ook steeds ondervon- den. Doch in 't Stuc heeft men daar blijkbaar nog niet over gehoord, want vandaag stak er een brief onder de deur, waarin stond dat "U naast de tien geselecteer- den voor het vrij podium gevallen bent wegens het aantal kandidaten". Verder nog wat geleuter over spijt van hunnentwege enzovoort maar dat laat me koud als een scheermesje. Er is dus geselecteerd, o ja? Ik weet van niets. Het enige bericht dat ik heb gekregen ging over het op- sturen van een kasette met je muziek (naar 't Stuc). Of, indien dit eerste niet kon, je programma komen op- geven. Ik bevond me in het laatste geval en ben dus m'n programma persoonlijk komen opgeven. Goed, deze morgen (ik schrijf 25 maart 1981) gaat deze jongen in 't Stuc na- vraag doen over de selek- tie en wordt van de ene naar de andere gestuurd maar niemand is "verant-

woordelijk voor de selek- tie". Bovendien heeft men er "nooit zijn programma ontvangen". Wilt U me dus alsjeblief naar het gekken- huis voeren want ik weet niet meer waar ik ben en wat ik heb gedaan... Bovendien houd ik er rare gedachten op na want ik meen namelijk dat op een Vrij podium iedereen moet toegelaten worden. Als het dan "wegens het aantal (=tien) kandidaten" te lang zou duren, moet de duur van elk optreden be- perkt worden. Niet het aantal kandidaten. Want dan spreekt men niet meer van "vrij", ik zeg het opnieuw: "vrij" podium. Twijfelt men aan het ta- lent van deze kandidaat? Wel, hij heeft zalen en tenten met meer dan 1000 (duizend) toeschouwers doen stil worden en het volgende moment doen mee- stampen, hysterisch ge- spring en gejuich aan zijn voeten gehad. Letter- lijk zalen doen vollopen, nooit door leeglopen. En een vrij podium blijft een "vrij" podium zegt

Frank De Corte

VAKATURES

Kultuurraad

ALGEMENE VOORWAARDEN :

De betrekkingen gelden tenminste voor het academiejaar 1981-1982. Dit betekent dat kandidaten zich volledig engageren voor de periode waarvoor ze aangevraagd worden en de hen opgedragen taken volledig en verantwoord vervullen. Ook wordt van hen verwacht om taken op te nemen buiten de normale werkuren. Van de kandidaten wordt verwacht dat zij enig inzicht hebben in de werking van de Leuvense studentenbeweging.

De kandidaten moeten contactvaardig zijn, vlot kunnen samenwerken met andere mensen, over een groot organisatietalent beschikken en zelfstandig kunnen werken. Daarenboven moeten ze zich kunnen inschakelen in een gekoördineerde werking van de ASR.

De kandidaturen worden schriftelijk ingediend op het secretariaat van Kultuurraad of op het ASR-secretariaat. Zij bevatten een summier curriculum vitae, een overzicht van de engagementen tijdens de afgelopen jaren op één of meerdere terreinen (kring, jeugdwerking, ...). De kandidaten geven duidelijk op voor welke betrekking ze solliciteren (half- of voltijds); deze sollicitatie moet omstandig gemotiveerd worden.

De kandidaturen worden ingewacht tot en met 15 mei 1981. De kandidaten zullen uitgenodigd worden op de vergadering waarin de verkiezingen plaatsvinden. Dit gebeurt in mei 1981.

Verdere inlichtingen kunnen bekomen worden op het secretariaat van Kultuurraad tijdens de kantooruren.

1 VOLTIJDS EN 1 HALFTIJDSE OF 3 HALFTIJDSE PERSONEELSLEDEN, man, en/of vrouw.

Hun taak bestaat erin: voorbereiding en begeleiding van de algemene vergaderingen en werkvergaderingen; praktische hulp, informatie en eventuele begeleiding van culturele kringactiviteiten; koördinatie van activiteiten tussen verschillende kringen; stimulering van culturele activiteiten in de kringen; begeleiding van centrale projecten van de Algemene vergadering.

Er wordt van de kandidaten kennis vereist van de algemene werking der kringen en de geplogenheden van de culturele kringwerking in het bijzonder. De kandidaten moeten ook over voldoende administratieve bekwaamheid, typvaardigheid en boekhoudkundige onderlegdheid beschikken.

1 HALFTIJDSE PERSONEELSLEDEN, man, en/of vrouw.

Zijn/haar taak bestaat in het beheer van de bar van 't Stuc. D.w.z.: alle beheerstaken van de bar, nl. aankopen, boekhouding, administratie, goede samenwerking met de barploeg, waken over orde en goede gang van zaken in de bar, initiatieven ondersteunen tot animatie in de bar.

INLICHTINGEN :

't Stuc,
E. Van Evenstraat 2d,
Leuven;
016/22.44.38 of 23.67.73.

Deze kandidaturen worden uitgeschreven onder voorbehoud van andersluidende beslissingen van de Stuurgroep van de ASR.

Kringraad

1 VOLTIJDS BETREKKING (zowel halftijdse als voltijdse kandidaten komen in aanmerking).

De kandida(t)e moet een actieve interesse hebben voor Kringraadwerking: belangstelling voor kringwerking en koördinatie tussen de kringen.

Hij/zij moet voorbereidend werk leveren voor de Algemene vergadering in de studentenafvaardiging in de verschillende universitaire beleidsorganen begeleiden. I.s.m. de Onderwijswerkgroep kan zij/hij werken aan voorstellen en alternatieven voor het universitair onderwijs en beleid,

gebaseerd op pedagogische en maatschappelijke stellingnamen van de studenten uit.

Tot zijn/haar taak behoort ook het onderhouden van het contact met universitaire diensten en het actief contact zoeken met actieve studenten in verschillende faculteiten.

Medewerking aan het studentenblad VETO is welkom.

Kandidaturen moeten binnen zijn ten laatste op 8 mei 17.30u.

INLICHTINGEN :
Kringraad, 't Stuc,
E. Van Evenstraat 2d,
Leuven.
016/22.44.38 en 23.67.73.

Algemene StudentenRaad

Vrijgestelde
A.S.R.-secretariaat

voltijdse betrekking

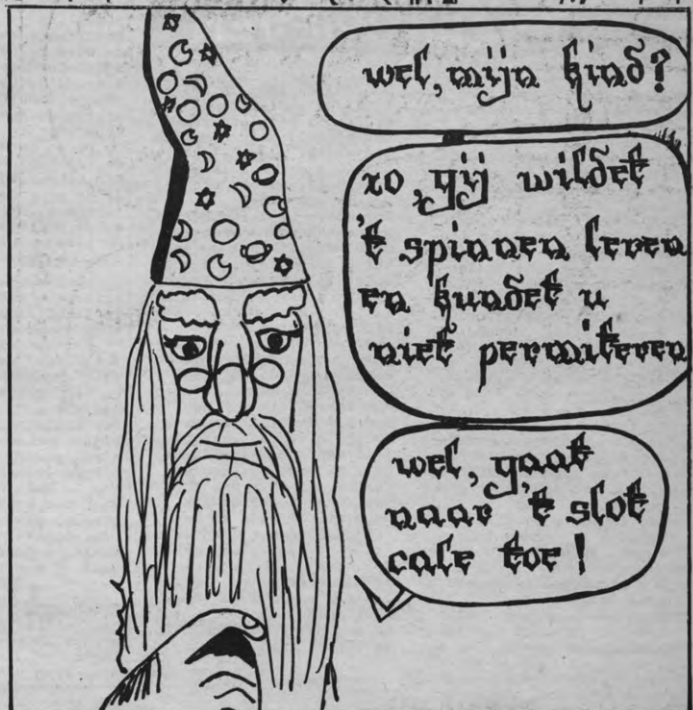
De kandida(t)e moet een actieve interesse hebben voor de studentenbeweging de werking van de A.S.R.-Raden koördineren tot een beleid, goede contacten onderhouden met studenten, vrije verenigingen, universiteitspersoneel; oog hebben voor wat er in de studentenwereld leeft. Hij/zij moet de koördinatie

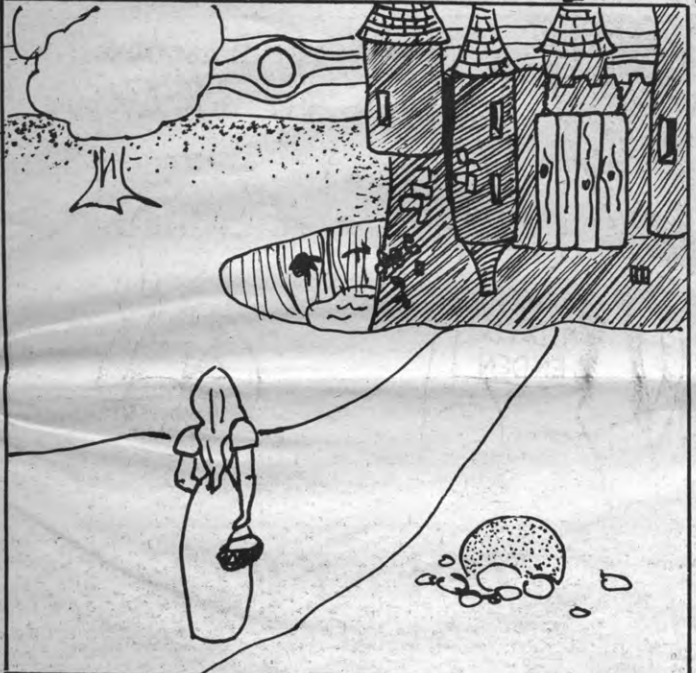
waarnemen van het studentenblad "Veto". Bovendien moet zij/hij voldoende administratief en technisch onderlegt zijn om de boekhouding te doen, vergaderingen te leiden en een secretariaat op de been te houden.

Inlichtingen:
A.S.R.-secretariaat,
't Stuc
E. Van Evenstraat 2d
3000 Leuven
T. 016/22.44.38
23.67.73

Deze vacatures worden uitgeschreven onder voorbehoud van latere beslissingen door A.S.R. Stuurgroep.

Deel 2: "Elvira en het poverlootje"

Vrijgestelde Sportraad

halfzijdse betrekking

Zij/hij moet zich inzetten voor een actieve sportpolitiek voor de studenten, zowel op inhoudelijk als op materieel vlak; daarvoor moet hij/zij goed kunnen samenwerken met de sportafgevaardigden

en binnen de A.V.; hij of zij moet vlot kunnen samenwerken met de mensen van het universitair Sportsekretariaat.
Inlichtingen: Sportraad, Tervuursevest 101 3030 Heverlee T. 016/23.38.51 toestel 134 (alleen 's namiddags)

I.S.O.L.

Vrijgestelde ISOL

halfzijdse betrekking

De betrekking vereist een actieve interesse voor de belangen van de buitenlandse studenten, een actieve kennis van het Engels en a priori een goede kennis van het Nederlands. De kandida(a)t(e) moet op de hoogte zijn van de werking van ISOL, de A.S.R. en de sociale

dienstverlening voor de buitenlanders aan de K.U.-Leuven. Verder moet zij/hij geïnteresseerd zijn in socio-kulturele activiteiten en vertrouwd zijn met boekhouding en administratie.

Inlichtingen: ISOL, Vesaliusstraat 34 3000 Leuven T. 016/23.61.79 (alleen 's namiddags)

LEZERSBRIEVEN

WAT MET DE ASR?

De Volksuniejongeren-K.U. Leuven willen zich niet in het debat rond de ASR mengen. Deze Algemene Studentenraad, die ook verantwoordelijk is voor de erkenning van de vrije verenigingen, is toch in de eerste plaats vertegenwoordiger van alle studenten, die hun belangen langs de kringen laten verdedigen. Het zijn ons inziens dan ook vooral deze kringen, die, indien zij vinden dat hun leden niet gediend worden door de ASR-werking, in de eerste plaats moeten ageren binnen de ASR. Niettemin kan o.i. een erkende vereniging kritiek uiten op de werking van de ASR, zeker als de kringen wat traag tot actie overgaan. Zonder te willen stellen dat de ASR een louter emanatie moet zijn van de doorsnee-student (de ASR zou dan beter ophouden te bestaan) kunnen we ons achter de kritiek van de groep "Solidariteit" scharen waar die zegt dat er een te grote kloof bestaat tussen de ASR-werking en de verwachtingen van de actieve student. Ook andere verenigingen zoals La Cecilia leveren kritiek op de ASR: zij vinden de inspraak vanuit de basis veel te gering. Het is dus goedkoop de kritiek op de ASR louter als komend van rechts te bestempelen en deze dan in aan slecht daglicht te stellen door de rechts-links polarisatie nog wat op te vijzelen zoals de laatste weken gebeurde. Zo poogt men het kind met het badwater weg te gooien. Wat schort er dan aan? Er is blijkbaar een discrepantie tussen de inbreng van de kringen via hun afgevaardigden en deze van de vrijgestelden. Wij willen noch de enen noch de anderen een steen werpen: er zijn voor deze posten vaak zeer weinig kandidaten en er is zeker een pak idealisme nodig om zich, zoals de vrijgestelden, gedurende een jaar na zijn studies in te zetten voor de studentenmassa. Het is dan ook bijna onvermijdelijk dat er bij hen nog een extra motivering meespeelt, nl. het verder uitdragen van de ideologie waarvan zij doordrongen zijn, men kan hen dit nauwelijks verwijten: iederen tracht vanuit de positie die hij heeft zijn idealen te verwezenlijken. Deze neveneffecten zullen er altijd zijn als men

dergelijke functies creëert, men moet dus niet ageren tegen de mensen, maar tegen de structuur. Hetgeen Solidariteit voorstelt zal bijgevolg niets oplossen: zij zullen maar al te graag deze postjes zelf beheren om aldus zeer bewust de studenten te manipuleren: wel, wij huiveren van de arrivisten die CDS graag naar voor zou willen schuiven. Blijft dan het feit van de manke wisselwerking studenten - ASR, welke door Solidariteit aangeklaagd w-rdt (dit is hun enige verdienste). Welnu, het is, zoals hoger reeds gesteld, de taak van de faculteitskringen om de handen in elkaar te slaan (en daar zijn ze volop mee bezig) om hieraan een oplossing te bieden. Het is duidelijk dat de machts-overdracht die ze toelieten, zoals altijd leidt tot misbruik ervan, bewust of onbewust. Door de concentratie van kennis en inzichten omtrent belangrijke studentenaangelegenheden (studiebeurzen, de sociale sector aan de universiteit...) bij enkelen komt men zowiezo tot de wan toestanden van elke technocratie: de basis, in casu de student, weet dat er enkele mensen met deze problemen bezig zijn en laat belangrijke beslissingen en initiatieven aan hen over omdat ze zogenaamd toch meer bevoegd zijn. Na verloop van tijd groeit er een kloof tussen de technocraat en de student en is deze laatste ondanks uitgebreide informatie vaak niet meer "mee" met de actie. Wij zijn de laatsten om zomaar de opdoeking van de ASR na te streven maar we vinden wel dat de ASR haar leiding- of richtinggevend optreden zou moeten inruilen voor het verstrekken van informatie en coördineren van acties. Het initiatief moet van de basis komen, dit kan men enkel bekomen door hun inspraak groter te maken en vooral directer. Wie niet gelooft in de kracht, creativiteit en groter impact van een actie, gegroeid uit de basis, is aangetast door de starre denkwijze van de heersende maatschappij die gelooft dat alle problemen zo technisch mogelijk worden opgelost en dat ze dan ook best worden overgelaten aan de alwetende technocraat.

Patrick Vankrunkelsven
Vrije Universiteit Brussel - Vrije Universiteit Leuven

wordt vervolgd -

